

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

=====0000=====

**ແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ
ຂອງ ສປປ ລາວ ແຕ່ປີ 2016-2025**

ວິໄສທັດຮອດປີ 2030:

**“ເປັນຂໍກະແຈ ໃນການຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນ ທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ມີມາດຕະຖານ
ສາກົນ”**

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ເດືອນ ຕຸລາ 2014

ສາລະບານ

ເນື້ອໃນ	ໜ້າ
ພາກສະເໜີ.....	1
ພາກທີ I: ສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ (2001-2015)	4
I. ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ.....	4
II. ສະພາບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະ 2010-2014	5
1. ການລະດົມທຶນ ຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ	5
2. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ.....	7
3. ສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ.....	9
4. ນິຕິກຳກ່ຽວກັບຕະຫຼາດທຶນ.....	11
5. ລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	13
6. ການຝຶກອົບຮົມ-ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່	14
7. ການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດທຶນ.....	14
8. ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	15
III. ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ຂອງການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ	16
1. ຈຸດດີ	16
2. ຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ	16
IV. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້	18
1. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດດີ.....	18
2. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ.....	18
3. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້	19
ພາກທີ II: ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ສໍາລັບປີ 2016-2025	20
I. ສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນສາກົນ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ	21

1. ສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນສາກົນ.....	21
2. ສະພາບພາຍໃນປະເທດ.....	22
3. ກາລະໂອກາດ, ທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ.....	22
II. ທິດທາງຂອງພັກ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ	23
III. ວິໃສທັດ	24
IV. ຄາດໝາຍສູ້ຊີນ ແລະ ຫຼັກການໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ.....	25
1. ຄາດໝາຍສູ້ຊີນລວມ (ຮອດປີ 2025)	25
2. ຄາດໝາຍສູ້ຊີນສະເພາະ	25
3. ຫຼັກການໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ	26
V. ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ	26
ແຜນງານທີ I: ຂະຫຍາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນ	27
ແຜນງານທີ II: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ	27
ແຜນງານທີ III: ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບ	28
ແຜນງານທີ IV: ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ	29
ແຜນງານທີ V: ພັດທະນາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ສຸນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ	30
ແຜນງານທີ VI: ຂະຫຍາຍ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ	31
ແຜນງານທີ VII: ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບ.....	31
ແຜນງານທີ VIII: ພັດທະນາລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	31
ແຜນງານທີ IX: ພັດທະນາການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ	31
ແຜນງານທີ X: ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່	32
ແຜນງານທີ XI: ການກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ	32
ແຜນງານທີ XII: ການຮ່ວມມືສາກົນ	32
ພາກທີ III: ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ	33
1. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	33
2. ການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ.....	34

ພາກສະເໜີ

ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳພາປະເທດຊາດພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມແນວທາງ ປ່ຽນແປງໃໝ່ໃນປີ 1986 ເປັນຕົ້ນມາ, ຂະແໜງການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ມີການຫັນ ປ່ຽນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການພັດທະນາລະບົບທະນາຄານ ຄື: ໄດ້ແຍກພາລະບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງທະນາຄານ ກາງ (ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ) ແລະ ພາລະບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດອອກຈາກກັນ, ສ້າງລະບົບນິຕິ ກຳກ່ຽວກັບວຽກງານທະນາຄານ ໃຫ້ສົມບູນຂຶ້ນແຕ່ລະໄລຍະ, ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປັບໂຄງສ້າງທະນາຄານທຸລະກິດ ເພື່ອຮັບ ປະກັນໃຫ້ການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາ ຄານ ໄດ້ຮັບຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ສະຫະກອນສິນເຊື່ອ ແລະ ບໍລິສັດເຊົ່າສິນເຊື່ອ. ເຖິງວ່າ ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ສາມາດລະດົມເງິນຝາກຈາກສັງຄົມ ແລະ ສະໜອງສິນເຊື່ອໃຫ້ ແກ່ການຜະລິດ-ບໍລິການໃນທຸກຂົງເຂດ-ຂະແໜງການ ໄດ້ດີພໍສົມຄວນ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ທັນສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການລະດົມທຶນໃນໄລຍະໃໝ່ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການລະດົມທຶນໄລຍະຍາວ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານການຜະລິດ ມີຂໍ້ຈຳກັດ.

ຈາກສະພາບດັ່ງກ່າວ ສົມທົບກັບບົດຮຽນທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງສາກົນ, ມະຕິກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ (ປີ 2006) ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ສ້າງຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດໃຫ້ເປັນລະ ບົບຄົບຊຸດ ເພື່ອເປັນປັດໄຈຊຸກຍູ້ການຜະລິດທຸລະກິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ. ຈາກນັ້ນ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດແຜນການສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VI (2006 - 2010) ໂດຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ທີ່ມີ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນປະທານ ເພື່ອຊີ້ນຳການກະກຽມຄວາມພ້ອມຮອບດ້ານໃນການສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໃຫ້ ສຳເລັດ.

ພາຍໃຕ້ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ທີ່ມີສຳນັກງານ ຄະ ນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ (ສຳນັກງານ ຄຄຊ) ເປັນເສນາທິການ, ການຊີ້ນຳ-ນຳພາຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ ຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, “ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ລາວ” ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 2010 ແລະ ເລີ່ມດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວແຕ່ ວັນທີ 11 ມັງກອນ 2011 ເປັນຕົ້ນມາ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຫຼັກຊັບຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ມີບໍລິສັດກວດສອບພາຍນອກທີ່ໄດ້ ຮັບການຮັບຮອງຈາກສຳນັກງານ ຄຄຊ. ອັນພື້ນຖານ ແມ່ນໄດ້ສຳເລັດການຫັນລັດວິສາຫະກິດ 2 ແຫ່ງ ຈາກຂະ ແໜງການພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ທະນາຄານ ເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ອອກຈຳໜ່າຍຮຸ້ນໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ ແລະ ຈົດທະ ບານໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບຊຸດທຳອິດ ໃນປະຫວັດສາດຂອງຕະຫຼາດທຶນ ສປປ ລາວ.

ເຖິງວ່າ ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຕົ້ນ ໄດ້ດຳເນີນໄປໃນທ່າມກາງ ສະພາບການເມືອງ-ເສດຖະກິດສາກົນມີການຜັນປ່ຽນຢ່າງສະລັບຊັບຊ້ອນ, ເກີດວິກິດການທາງການເງິນໃນກຸ່ມປະເທດ ທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາໃນວົງກວ້າງ ແຕ່ກໍ່ໄດ້ສ້າງບາດກ້າວໃໝ່ໃນການພັດທະນາຂະ

ແໜງການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເລີ່ມມີຄວາມສົມດູນ ລະຫວ່າງ ລະບົບຕະຫຼາດເງິນ ແລະ ຕະຫຼາດທຶນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການລະດົມທຶນໄລຍະຍາວ ບັບປຸງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງວິສາຫະກິດທາງດ້ານການເງິນ, ການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ການຜະລິດ ແລະ ການຕະຫຼາດ. ສິ່ງສໍາຄັນ ແມ່ນໄດ້ເລີ່ມປະກອບສ່ວນໃນການກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ-ການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າກັບອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນເສັ້ນທາງທີ່ ສປປ ລາວ ກໍາລັງກະກຽມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນເຊື່ອມໂຍງປະຊາຄົມອາຊຽນ ແລະ ພັນທະຂອງສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາດັ່ງກ່າວ ຍັງເປັນພຽງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ. ລະບົບນິຕິກຳເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບບໍ່ທັນເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ບັນດາລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ ແລະ ກົດໝາຍບັນອ້ອມວຽກງານຫຼັກຊັບ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສ້າງ ແລະ ບັບປຸງ ຢ່າງສົມບູນ. ສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວ. ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານ ຈຳນວນ, ການຈັດຕັ້ງ, ລະບົບການຄວບຄຸມພາຍໃນ, ຕາໜ່າງການບໍລິການ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໂດຍສະເພາະ ປະເພດສະຖາບັນ ຍັງພົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການລະດົມທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຍ້ອນຂາດທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ໃຫ້ບໍລິການດູແລຊັບສິນ. ສໍາລັບຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ເຖິງວ່າມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ ແຕ່ຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບຍັງໜ້ອຍຫຼາຍທາງດ້ານຈຳນວນ ແລະ ປະເພດ, ມູນຄ່າຕະຫຼາດ ແລະ ສະພາບຄ່ອງຍັງຕໍ່າ ທຽບກັບບັນດາປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາດ້ວຍກັນ, ກົນໄກການບໍລິການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນຍັງບໍ່ທັນຫຼາກຫຼາຍ. ການເລືອກເຟັ້ນເປົ້າໝາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນບໍ່ທັນມີຈຸດສຸມ ແລະ ແຜນງານອັນຈະແຈ້ງ ສົມທົບກັບຂັ້ນຕອນການກະກຽມບໍ່ທັນເປັນລະບົບຄົບຊຸດ.

ອີກດ້ານໜຶ່ງ ການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກຕ່ວຽກງານຫຼັກຊັບ ບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ, ເຄື່ອງມືໃນການຄຸ້ມຄອງຄືລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ, ລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານສະພາບການເຄື່ອນໄຫວ ຍັງມີລັກສະນະພື້ນຖານ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງບໍ່ທັນໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງ ບຸກຄະລາກອນຄຸ້ມຄອງຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຈຳນວນ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ສະຖານທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແລະ ອຸປະກອນຍັງຂາດເຂີນ ເລັ່ງໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະໜ້າເປັນຕົ້ນຕໍ, ບໍ່ທັນມີປະສິບການໃນການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີຫຼັກຊັບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ, ການຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ເຖິງວ່າປະຕິບັດໄດ້ ແຕ່ກໍບໍ່ທັນໜັກແໜ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງສັງຄົມກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບຍັງແຄບຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ການປະກອບສ່ວນຕ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວເທົ່າທີ່ຄວນ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເພື່ອພັດທະນາລະບົບຕະຫຼາດທຶນໃຫ້ເປັນແຫຼ່ງລະດົມທຶນໄລຍະຍາວຢ່າງແທ້ຈິງ, ເປັນສະໜາມຝຶກຝົນຫຼັງຫຼອມວິສາຫະກິດໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນກັບສາກົນ, ພ້ອມທັງພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນໃຫ້ເດີນໄປຄຽງຄູ່ກັບຕະຫຼາດເງິນຢ່າງໜັ້ນຄົງ ແນໃສ່ປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃຫ້ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບສາກົນເທື່ອລະກ້າວ ທັງເປັນການບຸກຜັ່ນຖານໃຫ້ແກ່ການກ້າວສູ່ສັງຄົມນິຍົມ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ. ແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແມ່ນການຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 5, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ທັງເປັນການສານຕໍ່ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖາບັນການເງິນ-ເງິນຕາຂອງ ສປປ ລາວ ແຕ່ປີ 2009-2020 ຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນສະບັບນີ້ ແມ່ນແຜນຍຸດທະສາດສະບັບທຳອິດ ທີ່ສະຫຼຸບຕີລາຄາສະພາບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ ທິດທາງຂອງພັກ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ, ກຳນົດວິໄສທັດ ຄາດໝາຍສູ່ຊົນ ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ແຕ່ປີ 2016-2025 ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ຍຸດທະສາດພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 10 ປີ (2016-2025). ແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກ. ພາກທີ I ຍົກໃຫ້ເຫັນສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຄື: ການລະດົມທຶນຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ, ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ, ນິຕິກຳກ່ຽວກັບຕະຫຼາດທຶນ, ການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ພ້ອມທັງສັງລວມ ບັນດາຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສາເຫດ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ແລະ ອະທິບາຍຄວາມສຳຄັນຂອງຕະຫຼາດທຶນ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ; ພາກທີ II ຄາດຄະເນທ່າອ່ຽງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ, ທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ, ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ, ສັງລວມທິດທາງຂອງພັກ, ກຳນົດວິໄສທັດ ແລະ ຄາດໝາຍລວມ-ຄາດໝາຍສະເພາະ. ພ້ອມນັ້ນ ແຜນຍຸດທະສາດ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດບັນດາແຜນງານ-ໂຄງການ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; ແລະ ພາກທີ III ກຳນົດວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.

ພາກທີ I

ສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ (2001-2015)

I. ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ

ອີງຕາມທິດສະດີ ແລະ ພຶດຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ, ຕະຫຼາດການເງິນ (Financial Market) ປະກອບດ້ວຍຕະຫຼາດເງິນ (Money Market) ແລະ ຕະຫຼາດທຶນ (Capital Market). ຕະຫຼາດເງິນ ແມ່ນຂະບວນການຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນໄລຍະສັ້ນ ແບບທາງອ້ອມ ລະຫວ່າງ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການທຶນ (ຜູ້ກູ້ຢືມ) ກັບຜູ້ສະສົມທຶນ (ຜູ້ຝາກເງິນ) ໂດຍຜ່ານສະຖາບັນສື່ກາງທາງດ້ານການເງິນທີ່ມີທະນາຄານທຸລະກິດເປັນໃຈກາງ. ທຶນທີ່ກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານທຸລະກິດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນໍາໃຊ້ເປັນທຶນໝູນວຽນ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຫຼື ດັດສົມສະພາບຄ່ອງທາງດ້ານການເງິນໄລຍະສັ້ນ. ຕະຫຼາດທຶນ ແມ່ນຂະບວນການຈັດສັນທຶນໄລຍະຍາວແບບທາງກົງ ລະຫວ່າງ ພາກສ່ວນທີ່ຕ້ອງການນໍາໃຊ້ທຶນ ເຊັ່ນ: ລັດຖະບານ ຫຼື ບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ມີທຶນສະສົມ ເຊັ່ນ: ຜູ້ລົງທຶນປະເພດບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ. ໂດຍພື້ນຖານ ການລະດົມທຶນຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ວຍການອອກຈໍາໜ່າຍຫຼັກຊັບ ເຊັ່ນ: ຮຸ້ນ, ພັນທະບັດ, ຮຸ້ນກູ້ ແລະ ຫຼັກຊັບອື່ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ທຶນທີ່ລະດົມມານັ້ນ ເຂົ້າໃນການລົງທຶນໄລຍະຍາວ ເຊັ່ນ: ການລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ, ຂະຫຍາຍຖານການຜະລິດ ແລະ ບໍລິການ ຫຼື ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ແມ່ນການສ້າງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານນິຕິກຳ, ກົນໄກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕະຫຼາດທຶນ ເຊັ່ນ: ອົງການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດທຶນ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ, ບໍລິສັດຈິດທະບຽນ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຢ່າງຄ່ອງຕົວ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ແນໃສ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ປາກົດການເຄື່ອນໄຫວຕະຫຼາດທຶນ ເກີດຂຶ້ນໃນກາງສະຕະວັດທີ XV ທີ່ທະວີບເອີຣົບ. ການພັດທະນາເບື້ອງຕົ້ນມີລັກສະນະປະຖົມປະຖານ ບໍ່ສົມບູນຄົບຊຸດ ບໍ່ລວມສູນ ແລະ ບໍ່ສັງລວມ ບໍ່ວ່າທາງດ້ານນິຕິກຳ, ຜະລິດຕະພັນ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ, ຂາດການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ. ພາຍຫຼັງວິກິດການເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໃນຕົ້ນສະຕະວັດທີ XX ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບຂຶ້ນໃນບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ມາໃນປີ 1983 ກໍໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບສາກົນຂຶ້ນ (The International Organization of Securities Commissions ຫຼື ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ: IOSCO). ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນໄດ້ມີການພັດທະນາໄວຂຶ້ນ ແລະ ຫັນໄປສູ່ທັນສະໄໝຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນໄລຍະທີ່ມີການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຄື: ນັບແຕ່ຊຸມປີ 1980 ເປັນຕົ້ນມາ. ໃນຕົ້ນຊຸມປີ 1990 ຕະຫຼາດທຶນໄດ້ຖືກໝູນໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍແມ່ນປະເທດ ສປ.ຈີນ ເປັນຜູ້ເປີດສາກ.

ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນຢ່າງຍິ່ງ ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຕະຫຼາດທຶນມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນໄລຍະຍາວ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ບົນພື້ນຖານ ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນໄລຍະສັ້ນຂອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ, ບໍ່ແມ່ນການແຂ່ງຂັນ;

2. ຕະຫຼາດທຶນສາມາດຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນໄລຍະຍາວໃນສັງຄົມ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ທີ່ມີການກໍານົດມາດຕະຖານກ່ຽວກັບຄວາມໂປ່ງໃສ, ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕັດສິນໃຈລົງທຶນໃສ່ຂະແໜງເສດຖະກິດໃດໜຶ່ງ;
3. ຕະຫຼາດທຶນສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນ ລະຫວ່າງ ປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການທ້ອນໂຮມແຫຼ່ງທຶນ ຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງເຂົ້າໃສ່ຄັງບໍາເນັດ-ບໍານານ, ຄັງສະຫວັດດີການສັງຄົມ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະນໍາໃຊ້ໃນອານາຄົດ ແຕ່ສາມາດນໍາມາປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດປະຈຸບັນ;
4. ຕະຫຼາດທຶນ ປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກຈໍາໜ່າຍຫຼັກຊັບ ແລະ ບໍລິສັດຈິດທະບຽນ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາລັດວິສາຫະກິດ ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການວ່າດ້ວຍການກວດສອບບັນຊີ, ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ບໍລິຫານຕາມຫຼັກການທີ່ຈະແຈ້ງ;
5. ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດການເງິນ ມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ເປັນລະບົບຄົບຊຸດຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ກໍ ລະນິເກດວິກິດການ ໃນຕະຫຼາດການເງິນໃດໜຶ່ງ ຍັງມີລະບົບການເງິນອື່ນທີ່ຮອງຮັບຊ່ວຍຄວາມ;
6. ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ປະກອບສ່ວນສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສະສົມທຶນ, ການລົງທຶນ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ການກໍານົດນະໂຍບາຍທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ;
7. ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຊ່ວຍສ້າງຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບການສະສົມທຶນ ແລະ ສ້າງທາງເລືອກກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນໃນສັງຄົມ;
8. ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຊ່ວຍສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ-ການເງິນກັບສາກົນ.

II. ສະພາບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະ 2010-2014

1. ການລະດົມທຶນ ຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ

ການລະດົມທຶນ ໃນຕະຫຼາດທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ປະກອບມີ: ການອອກຈໍາໜ່າຍພັດທະນາລັດຖະບານ ໂດຍກະຊວງການເງິນ, ການອອກຈໍາໜ່າຍພັດທະນາລັດຖະບານ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ການອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນສາມັນຂອງບໍລິສັດມະຫາຊີນ.

ຈຸດປະສົງຂອງການອອກຈໍາໜ່າຍພັນທະບັດຂອງກະຊວງການເງິນ ແມ່ນເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານ, ລະດົມທຶນເພື່ອລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ລັດວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງໄດ້ອອກຈໍາໜ່າຍ 2 ສະກຸນຄື: ສະກຸນເງິນກີບ ແລະ ເງິນໂດລາສະຫະລັດ. ການຂາຍພັນທະບັດດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຕະຫຼາດຂຶ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຕະຫຼາດຂຶ້ນສອງ ຕົ້ນຕໍແມ່ນ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຜ່ານການປະມຸນ ຊຶ່ງເປົ້າໝາຍຜູ້ລົງທຶນ ແມ່ນຜູ້ລົງທຶນປະເພດສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ບໍລິສັດຕ່າງໆ. ພາຍຫຼັງອອກຈໍາໜ່າຍສໍາເລັດ ແມ່ນກະຊວງການເງິນ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ. ນັບແຕ່ປີ 2008 ຮອດ ເດືອນ 7 ປີ 2014 ຍອດເຫຼືອຂອງພັນທະບັດກະຊວງການເງິນ ມີ ທັງໝົດ 5.750 ຕື້ກີບ ແລະ 70 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ, ມີອາຍຸແຕ່ 1 ປີ ຫາ 5 ປີ.

ການອອກພັນທະບັດທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ທຫລ) ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອຮັກສາສະຖຽນລະພາບເງິນຕາ ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ ແລະ ເພື່ອລະດົມທຶນຮອນໃນສັງຄົມມາຮັບໃຊ້ນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ທີ່ຈໍາເປັນ. ພັນທະບັດ ທຫລ ອອກຈໍາໜ່າຍເປັນ 2 ສະກຸນເງິນ ຄື: ສະກຸນເງິນກີບ ແລະ ສະກຸນເງິນໂດລາ ສະຫະລັດ. ຮູບແບບການຂາຍມີ 3 ຮູບແບບ ຄື: ປະມຸນອັດຕາດອກເບ້ຍ, ປະມຸນມູນຄ່າ ແລະ ຮູບແບບການສັ່ງຈອງ. ຜູ້ລົງທຶນໃນພັນທະບັດ ທຫລ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນພາຍໃນປະເທດ. ການ ອອກພັນທະ ບັດ ທຫລ ແມ່ນມີຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ ຊຶ່ງອອກໂດຍ ທຫລ, ທຫລ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງການອອກພັນທະບັດ ດັ່ງກ່າວ. ຮອດທ້າຍປີ 2013 ພັນທະບັດ ທຫລ ມີຍອດເຫຼືອ ຈໍານວນ 363 ຕື້ກີບ ແລະ 177 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ, ມີອາຍຸແຕ່ 3 ເດືອນ ຫາ 5 ປີ.

ການລະດົມທຶນດ້ວຍການອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນສາມັນ, ຮຸ້ນບູລະມະສິດ ແລະ ຮຸ້ນກູ້ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ. ນັບແຕ່ປີ 2010 ເປັນຕົ້ນມາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ໄດ້ອະນຸຍາດ ໃຫ້ 3 ບໍລິສັດມະຫາຊົນອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທັງໝົດ 4 ຄັ້ງ, ສາມາດລະດົມ ທຶນຈາກສັງຄົມ ໄດ້ທັງໝົດ 2.888 ຕື້ກີບ (ເບິ່ງຕາຕະລາງ 1) ຫຼື ທຽບເທົ່າປະມານ 3,49% ຂອງ GDP ປີ 2013. ການລະດົມທຶນດັ່ງກ່າວ ທຽບກັບການລະດົມທຶນຂອງບັນດາວິສາຫະກິດດ້ວຍການກູ້ຢືມ ຈາກທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນພາຍໃນປະເທດ ທີ່ກວມເອົາປະມານ 37% ຂອງ GDP (ຍອດເຫຼືອເງິນກູ້ທ້າຍປີ 2012) ເຫັນວ່າ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ເຖິງວ່າຕົ້ນທຶນໃນການລະດົມທຶນດ້ວຍການອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນ (ສະເລ່ຍປະມານ 5%) ຕໍ່າກວ່າອັດຕາດອກເບ້ຍສິນເຊື່ອຈາກລະບົບທະນາຄານກໍ່ຕາມ.

ຕາຕະລາງ 1 : ສະຖິຕິກ່ຽວກັບການອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນ ແຕ່ປີ 2010-2013 ລ້ານກີບ

ບໍລິສັດອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນ	2010	2012	2013	ລວມ
BCEL	305.390			305.390
EDL-Gen	931.998	1.611.151		2.543.150
LWPC			40.352	40.352
ລວມ	1.237.389	1.611.151	40.352	2.888.892
ທຽບໃສ່ GDP	2,18%	2,21%	0,04%	3,49%

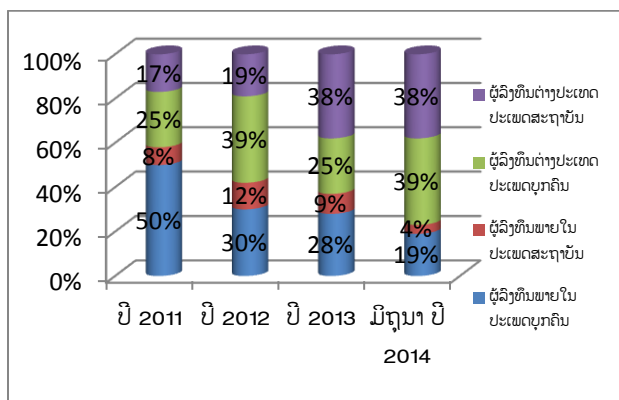
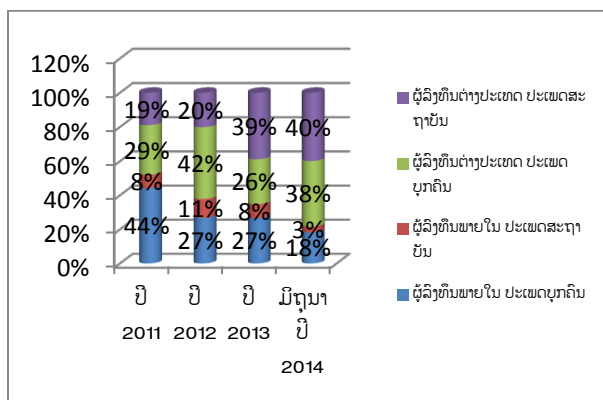
ນອກຈາກການລະດົມທຶນໃນຕະຫຼາດທຶນ ໂດຍຜ່ານການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຍັງມີວິສາຫະກິດຈໍານວນໜຶ່ງ ໂດຍສະ ເພາະ ແມ່ນບໍລິສັດຂອງຕ່າງປະເທດທີ່ມາລົງທຶນໃນຂະແໜງການບໍ່ແຮ່ ແລະ ພະລັງງານ ໄດ້ເລີ່ມມີຄວາມສົນໃຈ ກ່ຽວກັບການ ອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນ ແລະ ຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ມີວິສາຫະກິດເອກະຊົນຈໍານວນໜຶ່ງ ໄດ້ລະດົມ ທຶນຈາກກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ (Private equity funds) ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຕາມລະບຽບການ ຂອງ ຕ່າງປະເທດ ແລ້ວເຂົ້າມາເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຊອກຫາບໍລິສັດເປົ້າໝາຍ ໄປນໍາສະເໜີໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ ນໍາທຶນມາລົງທຶນໃສ່ບໍລິສັດໃນຮູບແບບເປັນຄູ່ຮ່ວມທຶນຍຸດທະສາດ ຊຶ່ງປະກົດການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີການຂະ ຫຍາຍຕົວຢ່າງສຸກງອມແລ້ວ ໃນທະວີບອາເມລິກາ-ເອີລົບ ແລະ ກໍາລັງເຄື່ອນຍ້າຍມາສູ່ທະວີບອາຊີ.

2. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ

ໂດຍຜັນຂະຫຍາຍຈາກແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VI ຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮ່ວມກັບຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ສ.ເກົາຫຼີ (KRX) ດໍາເນີນການສຶກສາຄວາມອາດສາມາດ ເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2007. ອີງໃສ່ຜົນການສຶກສາດັ່ງກ່າວ ລັດຖະບານ ໄດ້ ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ “ບໍລິສັດຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ຈຳກັດ” (ຕລຊລ) ຂຶ້ນດ້ວຍການຮ່ວມທຶນລະຫວ່າງ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ຕາງໜ້າໃຫ້ລັດຖະບານ) ຖືຮຸ້ນ 51% ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ສ.ເກົາຫຼີ ຖືຮຸ້ນ 49%. ຕລຊລ ມີຖານະເປັນ ນິຕິບຸກຄົນ ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນທີ 10 ຕຸລາ 2010 ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເຄື່ອນໄຫວ ນັບແຕ່ວັນທີ 11 ມັງກອນ 2011 ເປັນ ຕົ້ນມາ.

ຕລຊລ ແມ່ນສູນກາງໃຫ້ບໍລິການຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ມີໜ້າທີ່ໃຫ້ບໍລິການຈົດທະບຽນຫຼັກຊັບ, ຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ, ສະສາງ-ຊໍາລະທຸລະກຳຫຼັກຊັບ ແລະ ຮັບຝາກຫຼັກຊັບ. ປະຈຸບັນ ຕລຊລ ມີຮຸ້ນຈົດທະບຽນ 3 ບໍລິສັດ, ມີສະມາຊິກທີ່ ເປັນບໍລິສັດຫຼັກຊັບ 3 ແຫ່ງ ທີ່ມີການຮ່ວມມືກັບທະນາຄານທຸລະກິດ 2 ແຫ່ງ, ດໍາເນີນການສະສາງ-ຊໍາລະເງິນ ຕິດພັນ ກັບທຸລະກຳຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ຜູ້ລົງທຶນທີ່ເຂົ້າມາຊື້-ຂາຍຮຸ້ນຢູ່ໃນ ຕລຊລ ລວມມີ ທັງໝົດ 9.688 ບັນຊີ ໃນທ້າຍເດືອນ ມິຖຸນາ 2014, ທຽບໃສ່ເວລາເປີດຕະຫຼາດຫຼັກຊັບທຳອິດ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 5.469 ບັນຊີ (ຫຼື 129,62%). ໃນນີ້ ບັນຊີຫຼັກຊັບ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີຈຳນວນ 1.951 ບັນຊີ ກວມເອົາ 20,14% (ຈາກ 30 ປະເທດທົ່ວໂລກ) ແລະ ບັນຊີຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ ຈຳນວນ 7.737 ບັນຊີ ກວມເອົາ 79,86% ບັນຊີຫຼັກຊັບຂອງຜູ້ລົງທຶນປະເທດສະຖາບັນມີ 77 ບັນຊີ ກວມເອົາ 0,79% ຂອງຈຳນວນບັນຊີຜູ້ລົງທຶນ ທັງໝົດ ຊຶ່ງໃນນີ້ ມີຜູ້ລົງທຶນປະເທດສະຖາບັນ ຈາກພາຍໃນຈຳນວນ 33 ບັນຊີ ແລະ ຈາກຕ່າງປະເທດ 44 ບັນຊີ. ເຖິງ ວ່າຈຳນວນບັນຊີຫຼັກຊັບເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ສັງເກດເຫັນວ່າ ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ປະເທດສະຖາບັນ ເລີ່ມເຂົ້າມາມີບົດບາດໃນການຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບໃນ ຕລຊລ ຫຼາຍຂຶ້ນ ຄື: ຈາກທີ່ກວມເອົາພຽງແຕ່ 48% ຂອງປະລິມານການຊື້-ຂາຍໃນປີ 2011 ມາເປັນ 78% ໃນປີ 2014.

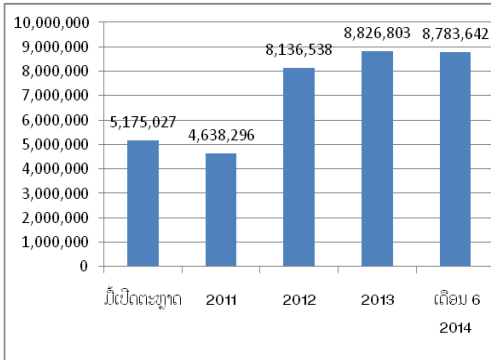
ສັດສ່ວນປະລິມານການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ຕາມປະເພດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ສັດສ່ວນມູນຄ່າການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ຕາມປະເພດ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ

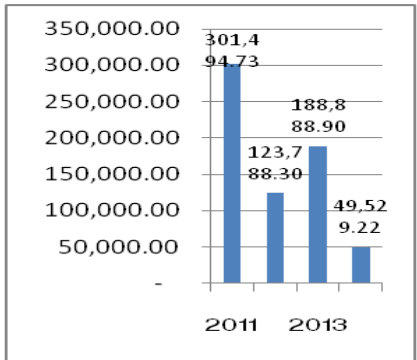
ການບໍລິການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ໃນ ຕລຊລ ແມ່ນນໍາໃຊ້ລະບົບການຈັບຄູ່ແບບເປັນຊ່ວງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍເບື້ອງຕົ້ນ ໄດ້ດໍາເນີນຄໍາສັ່ງການຈັບຄູ່ຊື້-ຂາຍ 2 ຄັ້ງ/ວັນ ແລະ ມາໃນເດືອນ ພະຈິກ 2011 ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 6 ຄັ້ງ/ວັນ ຊຶ່ງການຈັດລະບົບຄໍາສັ່ງຊື້-ຂາຍໃນລັກສະນະນີ້ ແມ່ນເໝາະສົມສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນປະເພດບຸກຄົນພາຍໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ທຽບກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ແລະ ປະສິບການຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ເຫັນວ່າ ຍັງບໍ່ທັນຕອບສະໜອງໄດ້. ຕລຊລ ເປີດການເຄື່ອນໄຫວ 5 ວັນ/ອາທິດ ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາ 8:30 ໂມງ ເຖິງ 11:30 ໂມງ ຊຶ່ງກໍ່ເຫັນວ່າ ເໝາະສົມກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ໃນຂົງເຂດພາກພື້ນອາຊີ ແຕ່ບໍ່ທັນເໝາະສົມສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນທີ່ມາຈາກທະວີບເອີຣົບ ແລະ ອາເມຣິກາ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຕລຊລ ໄດ້ກໍານົດຂອບເຂດການເໜັງຕີງຂອງລາຄາຮຸ້ນ ໃນແຕ່ລະວັນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ $\pm 5\%$ ທຽບກັບລາຄາປິດມື້ຜ່ານມາ ເພື່ອຮັກສາສະເຖຍລະພາບບໍ່ໃຫ້ລາຄາຮຸ້ນເໜັງຕີງແຮງເກີນໄປ ແນໃສ່ຫຼຸດ ຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ. ຕລຊລ ດໍາເນີນການສະສາງ-ຊໍາລະທຸລະກໍາຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ຕາມຫຼັກການສົ່ງ-ມອບຫຼັກຊັບ ແລະ ຊໍາລະເງິນໃນເວລາດຽວກັນ (Delivery Versus Payment: DVP) ໂດຍໃຊ້ເວລາ 2 ມື້ ຖັດຈາກມື້ສໍາເລັດການຈັບຄູ່ຄໍາສັ່ງຊື້-ຂາຍ ຫຼື ເອີ້ນວ່າ ການຊໍາລະແບບ T+2. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເຫັນວ່າ ການສະສາງ-ຊໍາລະ ມີຄວາມຮັບປະກັນພໍສົມຄວນ. ໃນເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2013 ຕລຊລ ໄດ້ເປີດໃຫ້ມີການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ຜ່ານອິນເຕີເນັດ ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກ ແລະ ເປັນອີກທາງເລືອກໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນໃນການສົ່ງຄໍາສັ່ງຊື້-ຂາຍ. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຫັນວ່າ ຜູ້ນໍາໃຊ້ຍັງມີຈໍານວນຈໍາກັດ ເນື່ອງຈາກມີພຽງບໍລິສັດຫຼັກຊັບແຫ່ງດຽວທີ່ເປີດໃຫ້ບໍລິການ.

ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຕລຊລ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ບໍ່ທັນໜັກແໜ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ. ເຖິງວ່າ ມູນຄ່າຕະຫຼາດຂອງ ຕລຊລ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 5.175 ຕື້ກີບ ໃນມື້ເປີດດໍາເນີນການເຄື່ອນໄຫວ (11 ມັງກອນ 2011) ມາເປັນ 8.783,64 ຕື້ກີບ ໃນທ້າຍເດືອນ ມິຖຸນາ 2014 (ເພີ່ມຂຶ້ນ 69,73%) ແລະ ດັດຊະນີ ຕລຊລ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 1.000 ຈຸດ ເປັນ 1.300,56 ຈຸດ (ເພີ່ມຂຶ້ນ 30,05%) ແຕ່ມູນຄ່າການຊື້-ຂາຍຕໍ່ປີ ຍັງບໍ່ທັນມີສະເຖຍລະພາບ.

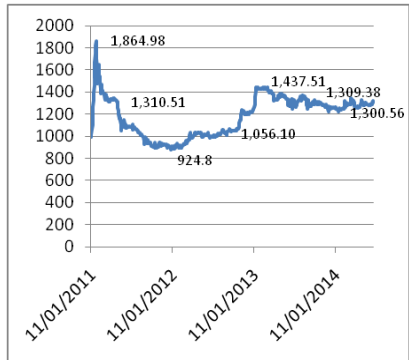
ພາບວາດ 1: ມູນຄ່າຕະຫຼາດ (ລ້ານກີບ)

ພາບວາດ 2: ມູນຄ່າການຊື້-ຂາຍ (ຕື້ກີບ)

ພາບວາດ 3: ດັດຊະນີ

ໂດຍລວມແລ້ວ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການພັດທະນາ ມູນຄ່າຕະຫຼາດຕໍ່ GDP, ສະພາບຄ່ອງຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ຜົນຕອບແທນໃນການລົງທຶນໃສ່ຮຸ້ນຈົດທະບຽນ ທຽບກັບບັນດາປະເທດ ໃນກຸ່ມອາຊຽນດ້ວຍກັນ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ.

ຕາຕະລາງ 2: ມູນຄ່າຕະຫຼາດ ແລະ ມູນຄ່າຕະຫຼາດທຽບໃສ່ GDP ຂອງບາງປະເທດ

ລຳດັບ	ປະເທດ	ມູນຄ່າຕະຫຼາດ (ໂດລາ)	ມູນຄ່າຕະຫຼາດ / GDP (%)
1	ສປປ ລາວ	1.122.635.375	12,13
2	ສສຫວຽດນາມ.	32.933.061.036	14,90
3	ສິງກະໂປ	414.125.808.743	150,80
4	ໄທ	382.999.084.668	104,80
5	ມາເລເຊຍ	476.340.035.965	156,90
6	ອິນໂດເນເຊຍ	396.772.107.424	45,20
7	ຟິລິບປິນ	264.142.879.756	105,50
8	ກຳປູເຈຍ	133.869.103	0,95
9	ສປ.ຈີນ	3.697.376.839.677	44,90
10	ຮ່ອງກົງ	1.108.127.258.370	462,60
11	ຍີ່ປຸ່ນ	3.680.982.116.116	61,80
12	ສ.ເກົາຫຼີ	1.180.127.258.370	104,50

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເວັບໄຊ ຂອງ ທະນາຄານໂລກ ປີ 2012 (ຍົກເວັ້ນ ສປປ ລາວ)

3. ສະຖາບັນສືກາງດ້ານຫຼັກຊັບ

ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ 2014, ສປປ ລາວ ມີບໍລິສັດຫຼັກຊັບທັງໝົດ 4 ແຫ່ງ ແລະ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າບໍລິສັດຫຼັກຊັບຕ່າງປະເທດ 1 ແຫ່ງ. ອີງຕາມລະບຽບວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດຫຼັກຊັບສະບັບເລກທີ 002 ຂອງ ຄຄຊ, ການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ຕ້ອງມີທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນ ສປປ ລາວ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງແຫ່ງ ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະ ສັດສ່ວນການຖືຄອງຮຸ້ນຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທັງໝົດຕ້ອງບໍ່ຫຼຸດ 30%. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຂໍສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີຖານະເປັນບໍລິສັດຫຼັກຊັບເທົ່ານັ້ນ. ບໍລິສັດຫຼັກຊັບສາມາດສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຫຼັກຊັບໄດ້ 3 ປະເພດ ຄື: ເປັນທີ່ປຶກສາທາງດ້ານການເງິນ, ເປັນນາຍໜ້າຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ແລະ ເປັນຜູ້ຄຳປະກັນການອອກຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ. ບໍລິສັດຫຼັກຊັບມີໜ້າທີ່ລາຍງານສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນໃຫ້ສຳນັກງານ ຄຄຊ ຊາບໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຖືກກວດກາໂດຍ ສຳນັກງານ ຄຄຊ. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ 3 ປີຜ່ານມາ ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະຕົ້ນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ ສະຖານະພາບທາງດ້ານການເງິນບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ. ຖານລາຍຮັບບໍ່

ທັນກວ້າງ ແລະ ອີງໃສ່ລາຍຮັບດອກເບ້ຍເງິນຝາກເປັນຕົ້ນຕໍ ສ່ວນລາຍຮັບຈາກຄ່າທຳນຽມໃຫ້ບໍລິການຄຳແນະນຳ ທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການຄ້າປະກັນການອອກຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບບໍ່ທັນປົກກະຕິ, ການລົງທຶນໃສ່ຫຼັກຊັບບໍ່ທັນໜັກແໜ້ນ, ບໍ່ທັນມີປະສິບການໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານບໍລິສັດ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຍັງອ່ອນນ້ອຍ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ຄວາມອາດສາມາດໃນການສ້າງບົດວິເຄາະ ແລະ ບົດຄົ້ນຄວ້າເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ. ສັງລວມແລ້ວ ສັດສ່ວນຊັບສິນຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ກວມເອົາພຽງແຕ່ 0,46% ເທົ່ານັ້ນຂອງຊັບສິນລະບົບສະຖານບັນການເງິນໃນ ສປປ ລາວ.

ຕາຕະລາງ 3: ບໍລິສັດຫຼັກຊັບໃນ ສປປ ລາວ

ລ/ດ	ຊື່	ວັນສ້າງຕັ້ງ	ໂຄງສ້າງການຖືຮຸ້ນ	ຈຳນວນໜ່ວຍບໍລິການ	ຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວ
1	ບ/ສ ຫຼັກຊັບລ້ານຊ້າງມະຫາຊົນ	01/12/2010	- ທະນາຄານພັດທະນາລາວ 48,5% ແລະ ພະນັກງານ 0,5% - ບ/ສຫຼັກຊັບສາຄອມແບັງ (ສສ.ຫວຽດນາມ) 50,5% ແລະ ພະ ນັກງານ 0,5%		ເຕັມຮູບແບບ: ທີ່ປຶກສາດ້ານການເງິນ, ເປັນນາຍໜ້າຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຄ້າປະກັນການຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ
2	ບ/ສ ຫຼັກຊັບທຄຕລ-ກທ ຈຳກັດ	20/12/2010	- ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວມະຫາຊົນ 70% - ບ/ສຫຼັກຊັບ ເຄທິຊິມິໂກ (ປະເທດໄທ) 30%	2	ເຕັມຮູບແບບ: ທີ່ປຶກສາດ້ານການເງິນ, ເປັນນາຍໜ້າຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຄ້າປະກັນການຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ
3	ບ/ສ ຫຼັກຊັບລາວ-ຈີນ ຈຳກັດ	16/11/2013	- ທະນາຄານສົ່ງເສີມກະສິກຳ 41% - ບ/ສ ຫຼັກຊັບປາຊີຟິກຮຸ້ນສ່ວນຈຳກັດ (ສປ ຈີນ) 39% - ບ/ສ ອຸດສາຫະກຳ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານລາວຈຳກັດ 20%		ເຕັມຮູບແບບ: ທີ່ປຶກສາດ້ານການເງິນ, ເປັນນາຍໜ້າຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຄ້າປະກັນການຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ
4	ບ/ສ ເອພີເອັມລາວ ຈຳກັດ	16/11/2013	- ບ/ສຫຼັກຊັບ Asset Pro Management Co.,Ltd (ປະເທດໄທ) 60% - ບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ (ໄທ) 20% - ບຸກຄົນພາຍໃນປະເທດ 20%		ເປັນທີ່ປຶກສາທາງດ້ານການເງິນ
5	ບ/ສ ໂນມູຣະ	19/02/2013	Capital Nomura Securities Public Co.,Ltd(ປະເທດໄທ)		ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຕາຕະລາງ 4: ມູນຄ່າຊັບສິນຂອງສະຖາບັນການເງິນໃນ ສປປ ລາວ (ທ້າຍປີ 2012)

ລ/ດ	ປະເພດສະຖາບັນການເງິນ	ມູນຄ່າຊັບສິນ(ຕື້ກີບ)	ຄິດເປັນ%
1	ທະນາຄານທຸລະກິດ	52.636,97	89,94%
2	ບໍລິສັດປະກັນໄພ	5.466,10	9,34%
3	ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ	269,96	0,46%
4	ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ	153,77	0,26%
	ລວມທັງໝົດ:	58.526,80	100,00%

ສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບອື່ນ ທີ່ເລີ່ມມີການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບ ໃນໄລຍະຜ່ານມາປະກອບມີ: ບໍລິສັດກວດສອບ 3 ແຫ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກ ຄຄຊ ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການກວດສອບບັນຊີແກ່ບໍລິສັດຈິດທະບຽນ, ທະນາຄານທຸລະກິດ 2 ແຫ່ງ ຮ່ວມມືກັບບໍລິສັດຫຼັກຊັບດຳເນີນການສະສາງ-ຊຳລະເງິນໃນການຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ. ເຖິງວ່າຢູ່ ສປປ ລາວ ມີບໍລິສັດທີ່ປຶກສາທາງດ້ານການບັນຊີປະມານ 50 ແຫ່ງ ແຕ່ບໍລິສັດສ່ວນຫຼາຍແມ່ນສຸມໃສ່ໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານການບັນຊີ ບໍ່ທັນມີຄວາມສາມາດພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການກວດສອບ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ພາລະບົດບາດ ລະຫວ່າງໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບການບັນຊີ ກັບການກວດສອບຂອງບໍລິສັດທີ່ປຶກສາບັນຊີຍັງປົນເປັນກັນຢູ່. ໃນທ້າຍປີ 2013 ບໍ່ທັນມີທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ໃຫ້ການບໍລິການດູແລຊັບສິນ, ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ, ບໍລິສັດຈັດລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ສະມາຄົມທຸລະກິດຫຼັກຊັບ.

4. ນິຕິກຳກ່ຽວກັບຕະຫຼາດທຶນ

ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການລະດົມທຶນດ້ວຍການອອກຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ, ການສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ການສ້າງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບທັງໝົດ ລັດຖະບານໄດ້ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ສະບັບເລກທີ 255/ນຍ ໃນເດືອນ ພຶດສະພາ ປີ 2010. ອີງໃສ່ດຳລັດສະບັບດັ່ງກ່າວ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາລະບຽບທັງໝົດຈຳນວນ 9 ສະບັບ ໃນປີ 2010-2012. ອີງໃສ່ບັນດານິຕິກຳດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ສາມາດສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ ແຕ່ຍັງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ ເນື່ອງຈາກບັນດານິຕິກຳເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ທັນເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນຂາດບັນດາຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ: ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບປະເພດອື່ນ ເຊັ່ນ: ທະນາຄານດູແລຊັບສິນ ແລະ ບໍລິສັດຈັດລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງທຶນຮ່ວມ (Public Fund or Collective Investment Schemes) ເພື່ອຊຸກຍູ້ຜູ້ລົງທຶນລາຍຍ່ອຍປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ, ກົນໄກແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງ, ການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຫຼັກຊັບ, ແລະ ບັນດາມາດຕະການຕໍ່ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ລັດຖະບານ ບົນພື້ນຖານ ການຄົ້ນຄ້ວາຂອງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ຈຶ່ງໄດ້ສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ບັບປຸງດຳລັດວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ມາເປັນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ ສະບັບເລກທີ 021/ສພຊ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນວັນທີ 10 ທັນວາ 2012 ແລະ ຖືກປະກາດໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການຕາມລັດຖະດຳ

ລັດຂອງປະທານປະເທດ ສະບັບເລກທີ 027/ປປທ ລົງວັນທີ 17 ມັງກອນ 2013. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໄດ້ນຳເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ. ອີງໃສ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບນີ້ ລັດຖະບານໄດ້ອອກດຳລັດວ່າ ດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ເພື່ອປັບປຸງພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບໃຫ້ຮັດກຸມຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ. ຈາກນັ້ນ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ໄດ້ປັບປຸງຂໍ້ ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສຳນັກງານ ຄຄຊ ຄົນໃໝ່, ປັບປຸງລະບຽບບາງສະບັບເພີ່ມເຕີມ ແລະ ສ້າງລະບຽບໃໝ່ຈຳນວນໜຶ່ງ. ສັງລວມແລ້ວ ປະຈຸບັນ ມີນິຕິກຳຕ່າງໆໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ 24 ສະບັບ.

ຕາຕະລາງ 5: ບັນດານິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບ

ລ/ດ	ຊື່ນິຕິກຳ	ປະເພດນິຕິກຳ	ເລກທີ	ລົງວັນທີ
1	ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ	ກົດໝາຍ	21/ສພຊ	10 ທັນວາ 2012
2	ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະ ການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ	ດຳລັດ	188/ນຍ	24 ກໍລະກົດ 2013
3	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສຳນັກງານ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ (ປັບປຸງ)	ຂໍ້ຕົກລົງ	013/ຄຄຊ	17 ທັນວາ 2013
4	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ລະບຽບກ່ຽວກັບການອອກ ແລະ ການສະເໜີ ຂາຍຮຸ້ນຕໍ່ມວນຊົນ	ລະບຽບ	008/ຄລຕ	21 ກໍລະກົດ 2010
5	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ	ລະບຽບ	012/ຄລຕ	10 ພະຈິກ 2010
6	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ລະບຽບການບັນຊີ ແລະ ການກວດສອບກ່ຽວກັບ ວຽກງານຫຼັກຊັບ	ລະບຽບ	013/ຄລຕ	10 ພະຈິກ 2010
7	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນຂອງນັກລົງ ທຶນຕ່າງປະເທດໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ຢູ່ ສປປ ລາວ	ລະບຽບ	012/ຄລຕ	19 ພຶດສະພາ 2010
8	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ລະບຽບການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ	ລະບຽບ	014/ຄລຕ	19 ພຶດສະພາ 2011
9	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນທາງອິນເຕີເນັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ	ລະບຽບ	001/ຄຄຊ	24 ກໍລະກົດ 2013
10	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດຫຼັກ ຊັບ (ປັບປຸງ)	ລະບຽບ	002/ຄຄຊ	24 ກໍລະກົດ 2013
11	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການໂອນຮຸ້ນຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ	ລະບຽບ	006/ຄຄຊ	20 ກັນຍາ 2013
12	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການກວດກາວຽກງານຫຼັກຊັບ(ປັບປຸງ)	ລະບຽບ	002/ຄຄຊ	18 ກຸມພາ 2014
13	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນ ຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ	ລະບຽບ	003/ຄຄຊ	18 ກຸມພາ 2014
14	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງນັກວິຊາຊີບທຸລະກິດຫຼັກຊັບ(ປັບປຸງ)	ລະບຽບ	004/ຄຄຊ	18 ກຸມພາ 2014
15	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການລາຍງານ	ລະບຽບ	373/ສຄລຕ	24 ກຸມພາ 2012
16	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ການລາຍງານ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ສຳລັບບໍລິ ສັດຈົດທະບຽນ	ລະບຽບ	007/ຄຄຊ	03 ເມສາ 2014

17	ລະບຽບວ່າດ້ວຍ ທະນາຄານດູແລຊັບສິນ	ລະບຽບ	010/ຄຄຊ	07 ພຶດສະພາ 2014
18	ແຈ້ງການກ່ຽວກັບການສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ລະບົບໄອທີຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ	ແຈ້ງການຂອງຄຄຊ	371/ສຄລຕ	24 ກຸມພາ 2012
19	ແຈ້ງການຂອງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ເລື່ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ (IFRS)	ແຈ້ງການຂອງຄຄຊ	014/ຄຄຊ	25 ທັນວາ 2013
20	ແຈ້ງການຂອງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ເລື່ອງການລະດົມທຶນໂດຍການອອກຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ	ແຈ້ງການຂອງຄຄຊ	001/ຄຄຊ	14 ກຸມພາ 2014
21	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍຄຳທຳນຽມສຳລັບການອອກຈຳໜ່າຍຮຸ້ນກູ້ຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ	ຂໍ້ຕົກລົງ	011/ຄຄຊ	07 ພຶດສະພາ 2014
22	ບົດແນະນຳວ່າດ້ວຍລະຫັດຫຼັກຊັບ	ບົດແນະນຳ	112/ສຄລຕ	07 ກຸມພາ 2011
23	ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ	ຄູ່ມື	482/ສຄລຕ	27 ກຸມພາ 2012
24	ບົດແນະນຳວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ	ບົດແນະນຳ	257/ສຄຄຊ	03 ມີນາ 2014
25	ບົດແນະນຳວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບວ່າດ້ວຍຄວາມພຽງພໍ ຂອງທຶນຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ	ບົດແນະນຳ	281/ສຄຄຊ	06 ມີນາ 2014

ເພື່ອສົ່ງເສີມການຈົດທະບຽນ ແລະ ການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ, ໃນທ້າຍປີ 2010 ປະທານປະເທດໄດ້ອອກລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບເລກທີ 001/ປປທ ເພື່ອຫຼຸດອາກອນກຳໄລໃຫ້ບໍລິສັດຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ 5% ຈາກອັດຕາປົກກະຕິ ເປັນເວລາ 4 ປີ ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບເປັນຕົ້ນໄປ. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ອອກມະຕິຕົກລົງ ສະບັບເລກທີ 132/ຄປຈ ກ່ຽວກັບການຍົກເວັ້ນ ການເກັບອາກອນກຳໄລຈາກການຂາຍຮຸ້ນ (capital gain tax) ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ (ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ 10% ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນ ມາດຕາ 47 ສະບັບປີ 2012). ໃນການປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນ ສະບັບປີ 2012 ຍັງໄດ້ຍົກເວັ້ນເພີ່ມເຕີມການເກັບອາກອນເງິນປັນຜົນ (10%) ຂອງບໍລິສັດຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ. ໃນທ້າຍປີ 2013, ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາການປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ບໍລິສັດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະ (public interest entities) ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບອບການລາຍງານການເງິນຕາມມາດຕະຖານສາກົນ (IFRS). ສ່ວນນິຕິກຳກ່ຽວກັບການອອກຈຳໜ່າຍພັນທະບັດຂອງກະຊວງການເງິນໃນປະຈຸບັນແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ສະບັບເລກທີ 425/ກງ ລົງວັນທີ 15/2/2012.

5. ລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຢ່າງຄ່ອງຕົວໃນຍຸກສະໄໝປະຈຸບັນ ມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງຕ້ອງສ້າງ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ສາມາດສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຮັບປະກັນພໍສົມຄວນ ສຳລັບການຈົດທະບຽນ, ການແລກປ່ຽນຊື່-

ຂາຍຮຸ້ນ, ການສະສາງຫຼັກຊັບ, ລະບົບຄຸ້ມຄອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍສະເພາະຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ລະບົບຮັບຝາກຫຼັກຊັບ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ສໍານັກງານ ຄຄຊ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ, ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ໄດ້ສໍາເລັດການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາເວັບໄຊຂອງຕົນ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ສັງຄົມຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ.

6. ການຝຶກອົບຮົມ-ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜົນປະໂຫຍດທີ່ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຈາກການປະກອບສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແຕ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຝຶກອົບຮົມ-ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ພັດມີຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍ. ທຽບກັບການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ວຽກງານຂະແໜງການອື່ນ (ເຊັ່ນ ວຽກງານໂທລະຄົມມະນາຄົມ) ວຽກງານຫຼັກຊັບ ມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍກວ່າ ຍ້ອນຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບ ແມ່ນສິນຄ້າທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການສ້າງຈິດສໍານຶກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນໄລຍະຕົ້ນຂອງການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ, ລັດຖະບານໄດ້ຊີ້ນຳໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ບັນຫານີ້ ຊຶ່ງ ຄຄຊ, ສໍານັກງານຄຄຊ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ໄດ້ຮ່ວມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກອົບຮົມ-ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການແນ່ໃສ່ແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍ. ອັນພື້ນເດັ່ນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງຊຸດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ບັນດານັກວິຊາຊີບທຸລະກິດຫຼັກຊັບ ເພື່ອປະກອບໃຫ້ແກ່ບັນດາບໍລິສັດຫຼັກຊັບ, ການຈັດຕັ້ງຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສົມທົບກັບສາກົນເພື່ອກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນຂອງສໍານັກງານ ຄຄຊ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍໄດ້ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜ່ານພາຫະນະສື່ມວນຊົນລວມມີ ລາຍການວິທະຍຸ, ໜັງສືພິມ, ເວບໄຊ້ ແລະ ໂທລະພາບ. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ໄດ້ຮ່ວມມືກັບສໍານັກຂ່າວ Bloomberg ແລະ Reuters ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ.

7. ການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດທຶນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ທາງດ້ານຕະຫຼາດທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ: ກະຊວງການເງິນ (ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການພິມຈໍາໜ່າຍພັນທະບັດລັດຖະບານ), ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການພິມຈໍາໜ່າຍພັນທະບັດທະນາຄານກາງ) ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການອອກຈໍາໜ່າຍຮຸ້ນກູ້ ຂອງ ວິສາຫະກິດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຊື້-ຂາຍພັນທະບັດ ແລະ ຮຸ້ນກູ້ໃນຕະຫຼາດຂັ້ນສອງ.

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການກະກຽມສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນໄລຍະທ້າຍຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ລັດຖະບານໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະຊີ້ນຳລວມໃນການສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຂຶ້ນ ໃນເດືອນ ພະຈິກ 2007 ປະກອບດ້ວຍ 5 ທ່ານ ແລະ ມີຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ປະຈໍາການລັດຖະບານ ເປັນປະທານ ໂດຍມີຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ (ທັງໝົດ 10 ທ່ານ ປະຈໍາຢູ່ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ) ເປັນເສນາທິການ. ໃນວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2009 ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະ

ການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ເພື່ອປ່ຽນແທນຄະນະຊື່ນຳລວມໃນການສ້າງຕັ້ງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ຮອງປະທານ 3 ທ່ານ, ກຳມະການ 6 ທ່ານ ແລະ ເລຂາ ຄລຕ. ພາຍຫຼັງທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຫຼັກຊັບ ໄດ້ຖືກປະກາດໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ ລັດຖະບານໄດ້ປັບປຸງ ໂຄງປະກອບ, ພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ຄືນໃໝ່ ໃນປີ 2013 ແລະ ປ່ຽນຊື່ເປັນ “ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ” ທີ່ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ: “ຄຄຊ”.

ປະຈຸບັນ ຄຄຊ ມີໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ຄືດັ່ງນີ້: ປະທານ, ຮອງປະທານ ຈຳນວນ 2 ທ່ານ, ກຳມະການ ຈຳນວນ 9 ທ່ານ ແລະ ເລຂາ ຄຄຊ. ຄຄຊ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບຫຼັກຊັບ; ອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ, ໂຈະ, ຍຸບເລີກ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ; ຄຸ້ມຄອງການອອກຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ ແລະ ກອງທຶນຮ່ວມ; ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີກ່ຽວກັບຫຼັກຊັບ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບຫຼັກຊັບ ແລະ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ສຳນັກງານ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ຫຼື “ສຳນັກງານ ຄຄຊ” ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ຄຄຊ ໃນການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ. ປະຈຸບັນ ສຳນັກງານ ຄຄຊ ມີ 6 ພະແນກ ຄື: ພະແນກຈັດຕັ້ງ ແລະ ບໍລິຫານ, ພະແນກນິຕິກຳ, ພະແນກຄຸ້ມຄອງການອອກຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ, ພະແນກທຸລະກິດຫຼັກຊັບ, ພະແນກຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ແລະ ພະແນກຝຶກອົບຮົມ-ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່; ມີພະນັກງານທັງໝົດ 48 ຄົນ (ຍິງ 22 ຄົນ). ໃນນີ້ປະກອບມີ: ຄະນະສຳນັກງານ ຄຄຊ 3 ຄົນ (ຍິງ 2 ຄົນ), ຄະນະພະແນກ 9 ຄົນ (ຍິງ 4 ຄົນ), ພະນັກງານວິຊາການ 36 ຄົນ (ຍິງ 16 ຄົນ). ທາງດ້ານການສຶກສາ ມີໂຄງປະກອບ ຄື: ປະລິນຍາເອກ 1 ຄົນ, ປະລິນຍາໂທ 14 ຄົນ (ຍິງ 7 ຄົນ), ປະລິນຍາຕີ 32 ຄົນ (ຍິງ 15 ຄົນ) ແລະ ຊັ້ນກາງ 1 ຄົນ. ທາງດ້ານການສຶກສາ ແມ່ນປະກອບດ້ວຍ: ນັກເສດຖະສາດ 10 ຄົນ, ນັກການເງິນ 10 ຄົນ, ບໍລິຫານທຸລະກິດ 7 ຄົນ, ນັກກົດໝາຍ 6 ຄົນ, ນັກບັນຊີ 3 ຄົນ, ໄອທີ 6 ຄົນ ແລະ ອື່ນໆ 6 ຄົນ. ສຳນັກງານ ຄຄຊ ໄດ້ອີງໃສ່ລະບຽບກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ, ກົດໝາຍບົ່ນອ້ອມອື່ນ ແລະ ບັນດາລະບຽບການທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ 3 ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ. ທາງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ຂອງ ສຳນັກງານ ຄຄຊ ແມ່ນຂຶ້ນກັບທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ທັນມີສະຖານທີ່ຫ້ອງການທີ່ແນ່ນອນ.

8. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ເພື່ອກະກຽມສ້າງຕັ້ງ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບ ມີການເຄື່ອນໄຫວສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການສາກົນ, ຄຄຊ ໄດ້ສ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືກັບສາກົນໃນຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຫຼາຍລະດັບ ເພື່ອຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

ຄຄຊ ແລະ ສຳນັກງານ ຄຄຊ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງສາຍພົວພັນການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ໂດຍສະເພາະ ໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ ຂອງປະເທດ ສສ.ຫວຽດນາມ, ສປ. ຈີນ ແລະ ປະເທດໄທ ແລະ ໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງ ຄຄຊ 5 ປະເທດ ເຂດອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ

ອາຊຽນ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການສ້າງຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບ ລະຫວ່າງປະເທດອາຊຽນ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ໃນປີ 2015; ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຄົ້ນຄວ້າບັນດາຫຼັກການຂອງ IOSCO ເພື່ອນຳມາຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນການສ້າງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ.

ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ນອກຈາກເປັນຕະຫຼາດທີ່ມີການຮ່ວມທຶນກັບຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ສ. ເກົາຫຼີ ແລ້ວ ຍັງໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຮ່ວມມື ກັບຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໂຮ່ຈິມິນ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຮ່າໂນ້ຍ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໄທ; ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຕະຫຼາດຫຼັກຊັບອາຊຽນ ແລະ ກອງປະຊຸມ 5 ປະເທດ ເຂດອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ. ໃນລະດັບບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ກໍໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຮ່ວມມືຜ່ານຄູ່ຮ່ວມທຶນ ທີ່ມາຈາກປະເທດ ສສ. ຫວຽດນາມ, ສປ. ຈີນ ແລະ ປະເທດໄທ.

III. ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ຂອງການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

1. ຈຸດດີ

ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ທິດທາງຂອງພັກ ແລະ ນະໂຍບາຍ ຂອງລັດກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດເກນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດແລ້ວ. ເຖິງວ່າການພັດທະນາ ດັ່ງກ່າວບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ ແຕ່ກໍໄດ້ເປີດຊ່ອງທາງໃໝ່ໃນການລະດົມທຶນແບບທາງກົງໃນລະບົບຕະຫຼາດການເງິນ ຂອງສປປ ລາວ ທີ່ສາມາດລະດົມທຶນຈາກທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກໄດ້ໃນເວລາດຽວກັນ ເຮັດໃຫ້ວິສາຫະກິດສາມາດລະດົມທຶນໄລຍະຍາວຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ໃນຕົ້ນທຶນທີ່ເໝາະສົມ. ທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ບໍລິການໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ທັງປະກອບສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ປັບປຸງຕົນເອງຫຼາຍດ້ານ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ລວມມີ: ການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະ ຖານະທາງດ້ານການເງິນ. ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງຂອງລະບົບສະຖາບັນການເງິນ ໃນ ສປປ ລາວ ເລີ່ມມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທັງເປັນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເທື່ອລະກ້າວ.

2. ຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ

- 1) ຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບຂອງ ສປປ ລາວ ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະຕົ້ນຂອງການພັດທະນາ ມີລັກສະນະປະຖົມປະຖານ, ບໍ່ທັນແຕກສານທາງດ້ານຈຳນວນ, ປະເພດ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອສ້າງໜໍ່ແໜງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນໃນໄລຍະຍາວ;
- 2) ຂະໜາດຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວຍັງນ້ອຍ, ສະພາບຄ່ອງບໍ່ທັນສູງ ແລະ ຂາດຜະລິດຕະພັນ ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ຕ້ອງການລະດົມທຶນຈາກທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ບໍ່ທັນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ເທົ່າທີ່ຄວນ;

- 3) ລະບົບການສະສາງ-ຊໍາລະເງິນ ສໍາລັບທຸລະກໍາຫຼັກຊັບ ບໍ່ທັນຄ່ອງຕົວ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ຍ້ອນລະບົບການເຊື່ອມໂຍງຂອງ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ກັບບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ມີໜ້າທີ່ປະຕິບັດການຊໍາລະເງິນ ແລະ ດູແລຊັບສິນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ;
- 4) ບັນດາສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານຈໍານວນ ແລະ ປະເພດ. ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານວິຊາຊີບທຸລະກິດຫຼັກຊັບ, ອຸປະກອນການຮັບໃຊ້ບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີປະສິບການໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ຖານລາຍຮັບບໍ່ທັນຮັບປະກັນໄດ້ຄວາມຍືນຍົງຂອງບໍລິສັດ ພາໃຫ້ມີຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍໃນການເຊື່ອມໂຍງອາຊຽນ;
- 5) ຖານຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນປະເທດຍັງແຄບຫຼາຍ, ຖືກຄອບງໍາໂດຍຜູ້ລົງທຶນປະເພດບຸກຄົນ ກວມເອົາ 98% ຂອງຜູ້ລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຜູ້ລົງທຶນໄລຍະຍາວ. ສ່ວນຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ກວມເອົາພຽງ 20% ຂອງຈໍານວນບັນຊີທັງໝົດ ແຕ່ມີອິດທິພົນສູງຕໍ່ມູນຄ່າການຊື້-ຂາຍໃນຕະຫຼາດຂັ້ນສອງ. ສະນັ້ນ ລັກສະນະໂຄງສ້າງຂອງຜູ້ລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ທັນໜັກແໜ້ນພຽງພໍ ທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕະຫຼາດທຶນສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຍາວ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນປະເທດຍັງມີຫຼາຍດ້ານຈໍາກັດ ເພາະມີການພົວພັນກັນຢ່າງສະໝິດແໜ້ນ ກັບລະດັບການສຶກສາ ແລະ ລະດັບລາຍຮັບຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
- 6) ບັນດາກົດໝາຍປຸ້ນອ້ອມວຽກງານຫຼັກຊັບຈໍານວນໜຶ່ງບໍ່ທັນສົ່ງເສີມວຽກງານຫຼັກຊັບຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເປັນຕົ້ນແມ່ນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນ ແລະ ລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ບໍ່ທັນບັນຈຸບັນດາຂໍ້ກໍານົດກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດມະຫາຊົນ ຢ່າງລະອຽດຈະແຈ້ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນ ເຖິງວ່າໄດ້ມີການປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມນະໂຍບາຍອາກອນເພື່ອສົ່ງເສີມການຈົດທະບຽນ ແຕ່ກໍບໍ່ທັນພຽງພໍ, ການກໍານົດນະໂຍບາຍອາກອນຕໍ່ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ຍັງເນັ້ນແຕ່ການຈົດທະບຽນພາຍໃນປະເທດສ່ວນການຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ລວມທັງນະໂຍບາຍອາກອນຕໍ່ກຸ່ມຜູ້ລົງທຶນ ໃນແຕ່ລະປະເພດຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕື່ມອີກ. ສ່ວນນິຕິກຳກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແມ່ນບໍ່ທັນມີຂໍ້ກໍານົດອັນລະອຽດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງກະແສທຶນເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຕິດພັນກັບການ ເຄື່ອນໄຫວຫຼັກຊັບ. ນອກນັ້ນ ບັນດາລະບຽບ ຄຄຊ ກໍບໍ່ທັນເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນບັນດາລະບຽບກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການສ້າງຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ;
- 7) ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ ບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນໄກໃນການຄຸ້ມຄອງ ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ, ປະສິບການໃນການຕິດຕາມກວດກາບັນດາຫົວໜ່ວຍທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ຄຄຊ ຍັງອ່ອນນ້ອຍ ລວມທັງບົດຮຽນໃນການດໍາເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນບໍ່ທັນມີ, ບຸກຄະລາກອນຄຸ້ມຄອງຍັງຈໍາກັດທາງດ້ານຈໍານວນ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ;
- 8) ບໍ່ມີລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ສໍາລັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບຂອງ ສໍານັກງານຄຄຊ, ການຕິດຕາມກວດກາທຸລະກໍາຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບທີ່ຜິດປົກກະຕິ ຂອງ ສໍານັກງານ ຄຄຊ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກ

ຊັບລາວ, ການຊຳລະເງິນ ສຳລັບທຸລະກຳຫຼັກຊັບ, ລະບົບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການ ຜູ້ລົງທຶນຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ;

- 9) ການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ເຖິງວ່າໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ແຕ່ບໍ່ທັນຫຼາກຫຼາຍ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ພຽງພໍ. ຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກນີ້ ລວມທັງ ການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ງົບປະມານ;
- 10) ຄວາມສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບຕະຫຼາດທຶນອາຊຽນ ພາຍໃນປີ 2015 ຍັງຈຳກັດຫຼາຍດ້ານ, ຖານະບົດບາດຂອງຕະຫຼາດທຶນ ສປປ ລາວ ໃນເວທີສາກົນບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການ ສະແດງອອກຄື: ສປປ ລາວ ບໍ່ທັນເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບສາກົນ (IOSCO), ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ບໍ່ທັນເປັນສະມາຊິກຂອງ ສະມາຄົມຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໂລກ (World Exchange Federation).

IV. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

1. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດດີ

- 1) ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ກຳນົດທິດທາງ ແລະ ນະໂບຍາຍ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງ ກັບຍຸກສະໄໝ;
- 2) ລັດຖະບານໄດ້ຖືສຳຄັນວຽກງານຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ໃຫ້ການຊີ້ນຳ-ນຳພາ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ;
- 3) ໂດຍລວມ ເສດຖະກິດມະຫາພາກມີສະເຖຍລະພາບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ;
- 4) ຂະແໜງການທະນາຄານ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ມີຄວາມສຸກງອມ ໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບ ກໍຄືວຽກງານຕະຫຼາດທຶນ;
- 5) ສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານນິຕິກຳ ໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕະຫຼາດທຶນ;
- 6) ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ, ສຳນັກງານ ຄຄຊ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຕັດສິນໃຈ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
- 7) ການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນ ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນຂອງຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ພ້ອມກັນເຂົ້າຮ່ວມ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ;
- 8) ບັນດາເພື່ອນມິດສາກົນ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

2. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຈຸດອ່ອນ-ຂໍ້ຄົງຄ້າງ

- 1) ຄວາມຮັບຮູ້-ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການລະດົມທຶນ ແລະ ການລົງທຶນໃນຕະຫຼາດທຶນຂອງ ບັນດາບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃນສັງຄົມ ບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ;
- 2) ພື້ນຖານການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຂອງ ສປປ ລາວ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ໄປສູ່ລວງກວ້າງ ແລະ ລວງເລິກ ເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ການສ້າງຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບມີຄວາມຊັກຊ້າ. ວົງຈອນຂອງ ວິສາຫະກິດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນອນຢູ່ໃນໄລຍະສ້າງຕັ້ງ ແລະ ໄລຍະຕົ້ນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ. ຈາກຈຳນວນ 124.873 ວິສາຫະກິດ (ຕາມຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຈາກການສຳຫຼວດ ປີ 2013 ຂອງສູນສະຖະຕິແຫ່ງຊາດ) ຫຼື 97.122 ບໍລິສັດເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (ອີງຕາມບົດສະຫຼຸບຂອງ ຄະນະປັບປຸງທຸລະກິດ ປີ 2012-2013) ມີ

ຫຼາຍບໍລິສັດບໍ່ມີ ລະບົບການບັນຊີ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ພໍ້ມີຖານະການເງິນສຸກງອມ ສໍາລັບການອອກຈໍາໜ່າຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຈົດທະບຽນ ກໍ່ມີໜ້ອຍ. ບໍລິສັດສ່ວນຫຼາຍຍັງຖືເປົ້າຕໍ່ວິໄນທາງດ້ານ ການເງິນ, ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຫຼັກການທາງດ້ານການບັນຊີ ແລະ ບໍ່ທັນໝູນໃຊ້ຂໍ້ມູນການບັນຊີ ເຂົ້າໃນການບໍລິຫານ ທຸລະກິດ, ການກໍານົດແຜນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຕະຫຼາດ;

- 3) ບັນດານິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສ້າງຢ່າງສົມບູນ ຄົບຖ້ວນ. ນອກນັ້ນ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈໍານວນໜຶ່ງບໍ່ທັນຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບ;
- 4) ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໃນໄລຍະຕົ້ນ ບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ບໍ່ທັນກວມເອົາໝົດທຸກບັນຫາ ພາໃຫ້ປະເຊີນກັບບັນຫາທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຕວງມາກ່ອນ;
- 5) ຍັງຂາດບຸກຄະລາກອນ ໃນລະດັບຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ ຂອງບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ຍັງຈໍາກັດ ທາງດ້ານຈໍານວນ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຕະຫຼາດທຶນ.

3. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

- 1) ການກໍານົດແນວທາງຂອງພັກ, ການກໍານົດແຜນຍຸດທະສາດລະອຽດຈະແຈ້ງ ຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ການ ເອົາໃຈໃສ່ປະກອບສ່ວນຂອງບັນດາຂະແໜງການເປັນປັດໄຈຕັດສິນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໃຫ້ມີຄວາມ ໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງ;
- 2) ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນໃນເງື່ອນໄຂ ສໍາລັບປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ ຄື ສປປ ລາວ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ 2 ພາ ລະບົດບາດໄປຄຽງຄູ່ກັນຄື: ການພັດທະນາ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ;
- 3) ການຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນໄລຍະຍາວ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ກົນໄກຕະຫຼາດທຶນ ຕ້ອງໃຫ້ສົມຄູ່ ລະຫວ່າງ ການຊຸດຄົ້ນ ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໝາຍວ່າ ໝູນໃຊ້ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບພາຍໃນປະເທດ ກັບ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ສາກົນ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພື້ນຖານການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 4) ການຊຸກຍູ້ບໍລິສັດລະດົມທຶນ ຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ ທີ່ອີງໃສ່ແຕ່ນະໂຍບາຍຈາກລັດຖະບານ ພຽງຢ່າງດຽວ ແມ່ນບໍ່ ພຽງພໍ, ບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະ ຄະນະອໍານວຍການຂອງບໍລິສັດຕັ້ງກ່າວຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ຢ່າງແທ້ຈິງ ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ການຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ມີຜົນສໍາເລັດ;
- 5) ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຍືນຍົງ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ພັດທະ ນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳ;
- 6) ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຕ້ອງກົມກຽວກັບການພັດທະນາຂະແໜງການທະນາຄານ, ປະກັນໄພ ແລະ ວຽກ ງານສະຫວັດດີການສັງຄົມ;

- 7) ໃນຍຸກສະໄໝຂອງການເຊື່ອມໂຍງ ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກ ທ່າອ່ຽງຂອງສາກົນໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງສືບຕໍ່ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການຂອງພັກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ.

ພາກທີ II

ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຂອງ ສປປ ລາວ ສຳລັບປີ 2016-2025

I. ສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນສາກົນ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ

1. ສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນສາກົນ

ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ຕະຫຼາດທຶນສາກົນ ຈະສືບຕໍ່ມີການພັດທະນາທັງລວງເລິກ ແລະ ລວງກວ້າງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ພາລະບົດບາດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີຈະເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຕະຫຼາດການເງິນ ລວມທັງ ຕະຫຼາດທຶນ ມີການຂະຫຍາຍຕົວໃນຈັງຫວະທີ່ໄວ, ມີຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ແລະ ຫັນໄປສູ່ຫຼາຍຮູບການ ແລະ ຮູບແບບໃໝ່ ຊຶ່ງທັງໝົດນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ການຄາດຄະເນສະພາບການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ມີຄວາມທ້າທາຍຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ໃນລະດັບໂລກ, ບັນດາອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການເງິນສາກົນ (ລວມມີ FSB, BIS, IOSCO, IAIS ແລະ OECD) ຈະປະສານງານກັນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກຳນົດຫຼັກການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການເງິນ ແນໃສ່ປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນ, ຫຼຸດຜ່ອນຂະບວນການສ້າງຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານການເງິນໃໝ່ ທີ່ມີລັກສະນະເກງກຳໄລ ແລະ ສິ່ງເສີມການພັດທະນາວຽກງານການເງິນ ທີ່ເປັນມິດກັບສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ຄາດວ່າ ຈະເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງບັນດາສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ ແລະ ບັນດາອົງກອນ ທີ່ສາມາດອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ເຊັ່ນ: ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ (Self-Regulatory Organization), ເພີ່ມທະວີການກວດກາຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບໃນທຸກລະດັບ. **ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາ** ຈະສືບຕໍ່ປັບປຸງລະບົບຕິດຕາມກວດກາຕະຫຼາດການເງິນໃຫ້ຮັດກຸມຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຜະລິດພາຍໃນປະເທດ, ຄຸ້ມຄອງກະແສທຶນ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນສະສົມພາຍໃນເຂົ້າໃສ່ການຜະລິດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ດ້ວຍຫຼາຍນະໂຍບາຍ. **ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ** ໃນຫຼາຍພາກພື້ນ ຈະສືບຕໍ່ສ້າງລະບົບນິຕິກຳ, ມາດຕະຖານ ແລະ ຫຼັກການປະຕິບັດ ໃນທິດທາງອັນດຽວກັນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດທຶນ. **ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບສາກົນ** ຫຼາຍແຫ່ງຈະສືບຕໍ່ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ຫຼາຍຮູບການ ແລະ ຫຼາຍລະດັບ ທັງໃນ ທະວີບອາຊີ, ເອີຣົບ, ອາຟິກກາ ແລະ ອາເມລິກາລາຕິນ.

ສະເພາະທະວີບອາຊີ ຕະຫຼາດການເງິນຈະສືບຕໍ່ມີ ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານໃນການພັດທະນາ. ກາລະໂອກາດທີ່ເປັນປັດໃຈພື້ນຖານຂອງທະວີບອາຊີ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການທຶນຢ່າງມະຫາສານ ເພື່ອພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຮອງຮັບກັບສະພາບພົນລະເມືອງທີ່ມີອາຍຸສະເລ່ຍສູງຂຶ້ນ. ສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍຂອງທະວີບອາຊີ ແມ່ນການພັດທະນາຕະຫຼາດພັນທະບັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຕັດປັບແຫຼ່ງທຶນທີ່ກະຈຸກຢູ່ໃນລະບົບທະນາຄານ ໃຫ້ໄຫຼເຂົ້າສູ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ແທນທີ່ຈະປະປ່ອຍໃຫ້ກະແສເງິນທຶນໄຫຼອອກຈາກທະວີບ.

ໃນອາຊຽນ ແມ່ນຈະສືບຕໍ່ຮ່ວມມືກັນທັງໃນລະດັບ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ເພື່ອບັນລຸແຜນການເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດທຶນອາຊຽນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການເຊື່ອມໂຍງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ໃນປີ 2015 ມີຜົນສຳເລັດ. ແຜນງານເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດທຶນອາຊຽນປະກອບດ້ວຍໂຄງການຕົ້ນຕໍຄື: 1) ໂຄງການສ້າງມາດຕະຖານອັນດຽວກ່ຽວກັບການອອກຈຳໜ່າຍຮຸ້ນ, ຮຸ້ນກູ້ ແລະ ກອງທຶນຮ່ວມ, ແລະ ຈົດທະບຽນ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, 2) ໂຄງການຮັບຮູ້ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບອື່ນ ຂອງປະເທດສະ ມາຊິກ ໃດໜຶ່ງ ສາມາດເຂົ້າໄປເຄື່ອນໄຫວໃນປະເທດສະມາຊິກອື່ນ, 3) ໂຄງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານຫຼັກຊັບພາຍໃນອາຊຽນ, 4) ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງລະບົບການຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ລະຫວ່າງ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຕ່າງໆໃນອາຊຽນ ແລະ 5) ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງລະບົບການ ສະສາງ-ຊຳລະ ຫຼັກຊັບພາຍໃນອາຊຽນ.

2. ສະພາບພາຍໃນປະເທດ

ເພື່ອບັນລຸທິດທາງຂອງພັກ ກ່ຽວກັບການນຳເອົາປະເທດຊາດໃຫ້ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບດ້ອຍພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2020 ແລະ ກ້າວໄປສູ່ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງລະດັບສູງນັ້ນ, ຄາດວ່າ ຄວາມຕ້ອງການທຶນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດພາຍໃນປະເທດ ຈະສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນແບບທະວີຄູນ ເພື່ອນຳໄປລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຜະລິດຂະແໜງການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານ, ບໍ່ແຮ່, ອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ, ການເງິນ-ທະນາຄານ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ແຕ່ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນປະເທດ ຍັງຈຳກັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນແຫຼ່ງທຶນໄລຍະຍາວ. ເຖິງວ່າລະບົບການທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານຈຳນວນ, ເຄືອຂ່າຍການບໍລິການ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານການເງິນ ແຕ່ທຶນທີ່ລະດົມໄດ້ສ່ວນໃຫຍ່ຍັງເປັນແຫຼ່ງທຶນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ບໍ່ທັນພຽງພໍ ທັງຕ້ອງມີຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ. ສະເພາະພາກລັດຖະບານ ກໍຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການລະດົມທຶນສູງພໍສົມຄວນ ເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານ, ລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ລັດວິສາຫະກິດ ເພື່ອດຳເນີນການຜະລິດສິນຄ້າ ສາທາລະນະ ທີ່ພາກເອກະຊົນ ບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການພັດທະນາ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ບັນດາວິສາຫະກິດ ກໍຕ້ອງການຂະຫຍາຍທຸລະກິດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ກາລະໂອກາດຂອງການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກ.

3. ກາລະໂອກາດ, ທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

ຈາກສະພາບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນສາກົນ ແລະ ສະພາບພາຍໃນປະເທດ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈະສ້າງກາລະໂອກາດຫຼາຍດ້ານ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- 1) ບັບປຸງວິສາຫະກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ລັດວິສາຫະກິດໃຫ້ມີຄວາມໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການເງິນ, ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນ;
- 2) ຂະຫຍາຍຖານແຫຼ່ງທຶນໄລຍະຍາວໄດ້ກວ້າງອອກຕື່ມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຖານແຫຼ່ງທຶນຕ່າງປະເທດ;

- 3) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ, ອົງກອນຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ສາມາດຖອດຖອນແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການຈາກສາກົນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ;
- 4) ສາມາດຍົກສະຖານະພາບຕະຫຼາດການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ຂຶ້ນໃນເວທີສາກົນ ທັງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ-ການເງິນ ກັບສາກົນ;
- 5) ກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕະຫຼາດທຶນລວມທັງຜູ້ລົງທຶນໃນປະເທດ.

ອີງໃສ່ກາລະໂອກາດຂ້າງເທິງນັ້ນ ເຫັນວ່າ ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ສູງ ຍ້ອນມີບາງທ່າແຮງບໍ່ມີຊ້ອນ ຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1) ຄວາມຕ້ອງການທຶນໄລຍະຍາວ ພາຍໃນປະເທດຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຍັງຫຼາຍ ແລະ ຈະສືບຕໍ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວ;
- 2) ຖານແຫຼ່ງທຶນສະສົມພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຍັງກວ້າງຂວາງ ໂດຍສະເພາະຖານແຫຼ່ງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ບໍ່ທັນມີກົນໄກເພື່ອລະດົມເຂົ້າມາສູ່ ສປປ ລາວ;
- 3) ລະບົບການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໄປສູ່ລວງກວ້າງ ແລະ ລວງເລິກ.

ຄຽງຄູ່ກັບກາລະໂອກາດ ກໍ່ມີສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານເຊັ່ນດຽວກັນ ທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຄື:

- 1) ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ບໍ່ສາມາດເລັ່ງລັດ ແບບກະໂດດຂ້າມ ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ບໍ່ສາມາດປ່ອຍປະໃຫ້ມີການປ່ອຍຕົວຕາມທໍາມະຊາດ ຍ້ອນຂະບວນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນອາດຈະດຶງດູດບໍລິສັດຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄປຈົດທະບຽນຢູ່ສາກົນໄດ້;
- 2) ການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ກໍ່ຄືຕະຫຼາດທຶນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຮັດກຸມພຽງພໍ ອາດຈະພາໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ລະບົບການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດໂດຍລວມໄດ້ ສະນັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຕະຫຼາດທຶນຢ່າງຮັດກຸມ ແລະ ສອດຄ່ອງກົມກຽວກັນ;
- 3) ການຂະຫຍາຍຖານແຫຼ່ງທຶນຈາກພາຍໃນໄປສູ່ຕ່າງປະເທດ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍວິທີການ ຊຶ່ງແຕ່ລະວິທີການຈະສ້າງຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງມີການຄົ້ນຄວ້າເລິກເຊິ່ງ ແລະ ກໍານົດທິດທາງຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຍຸດທະວິທີການລະດົມທຶນ ຈາກສາກົນ;
- 4) ການກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຕະຫຼາດທຶນໃນສັງຄົມ ໃຫ້ທັນກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການກໍ່ເປັນບັນຫາທ້າທາຍສໍາຄັນອັນໜຶ່ງ ທີ່ຈະຕ້ອງປະສານສົມທົບຫຼາຍວິທີການກໍ່ສ້າງ.

II. ທິດທາງຂອງພັກ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ

ບັນດາທິດທາງຕົ້ນຕໍຂອງພັກກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ມີຄືດັ່ງນີ້:

- 1) ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຂອງລັດຕໍ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂະຫຍາຍຕົວ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ: ຊຶ່ງໜຶ່ງໃນໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍແມ່ນ “...ສ້າງຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດໃຫ້ຄ່ອຍໆເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ເພື່ອເປັນປັດໄຈຍູ້ ການຜະລິດທຸລະກິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ ...ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາຕະຫຼາດການເງິນ ເລີ່ມຈາກການກະກຽມສ້າງກົນໄກການອອກພັນທະບັດ, ປັບປຸງການຫັນບາງບໍລິສັດທີ່ມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ກາຍເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ ... ເລີ່ມຄົ້ນຄວ້າລະບຽບການ ເພື່ອການພັດທະນາຕະຫຼາດຮຸ້ນໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ...”.
- 2) ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ປັບປຸງກໍ່ສ້າງພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງລັດໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຕ້ອງປັບປຸງວິສາຫະກິດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນສະໄໝ ດ້ວຍມາດຕະການຕ່າງໆອັນເໝາະສົມ ລວມທັງການຫັນໄປສູ່ ວິສາຫະກິດປະສົມ ຫຼື ຫຸ້ນສ່ວນ ເອົາວິສາຫະກິດທີ່ມີເງື່ອນໄຂພຽງພໍເຂົ້າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ກໍ່ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າສ້າງລັດວິສາຫະກິດໃໝ່ຂຶ້ນ ໃນຂະແໜງການທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ມີຄວາມສາມາດດຳເນີນງານໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາຂະແໜງ ການທີ່ຈະຊ່ວຍສ້າງທຶນສະສົມ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ລັດສາມາດບໍລິການສາທາລະນະປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້.
- 3) ມະຕິກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກຄັ້ງທີ 5 ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ອອກມາເປັນທິດທາງສະເພາະກ່ຽວກັບການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງວິສາຫະກິດໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າຄື:
 - ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ເຄື່ອນໄຫວຕາມກົນໄກໄລ່ລຽງທຸລະກິດເປັນກຳລັງນຳໜ້າໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງ ຊຶ່ງພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ເປັນຂະແໜງການທີ່ລັດມີກຳລັງແຮງ ແລະ ມີປະສິບການ.
 - ຂະຫຍາຍວິສາຫະກິດຂອງລັດດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ແລະ ຫຼາຍລະດັບ ເຊັ່ນ: ລັດວິສາຫະກິດຮ່ວມກັບພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນ, ສ້າງຕັ້ງລັດວິສາຫະກິດມະຫາຊົນ ແລະ ຫັນລັດວິສາຫະກິດ ເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ ເພື່ອຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ.

ຈາກທິດທາງຂອງພັກ ລັດຖະບານໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ທີ່ໄດ້ກຳນົດທິດທາງກ່ຽວກັບຕະຫຼາດທຶນໄວ້ ຄື: ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ຕະຫຼາດທຶນ ລວມທັງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບບັນດາປະເທດໃນອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເທື່ອລະກ້າວ. ພ້ອມກັນນີ້ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍຈຳນວນໜຶ່ງ ຄື: ສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ, ພັດທະນາຫຼັກຊັບ ໃຫ້ຄົບຊຸດກວ່າເກົ່າ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ ສຳນັກງານຄຄຊ, ພັດທະນາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ໃຫ້ທັນສະໄໝ ສາມາດໃຫ້ການບໍລິການຊື້-ຂາຍກວ້າງຂວາງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ເພີ່ມທະວີວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່.

III. ວິໄສທັດ

ວິໄສທັດກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ:

“ເປັນຂໍ້ກະແຈ ໃນການຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນ ທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ມີມາດຕະຖານສາກົນ”

IV. ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ແລະ ຫຼັກການໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ

1. ຄາດໝາຍສູ້ຊົນລວມ (ຮອດປີ 2025)

- 1) ຕ້ອງມີທຸກເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະກິດ ສາມາດລະດົມທຶນຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຍົກສູງສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ແນໃສ່ຫັນການຜະລິດເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝເຂົ້າສູ່ລວງເລິກ;
- 2) ມີຄວາມພ້ອມ ທາງດ້ານກົນໄກ ແລະ ເຄື່ອງມືຕະຫຼາດທຶນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ລັດວິສາຫະກິດ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນສູງຂຶ້ນ;
- 3) ມີພື້ນຖານທາງດ້ານນິຕິກຳຄົບຖ້ວນ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ;
- 4) ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ ແລະ ສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຄ່ອງຕົວ, ຈຳກັດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
- 5) ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ ຮັບປະກັນພັດທະນາລະບົບເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ທັນສະໄໝ ແລະ ແທດເໝາະກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຕະຫຼາດທຶນ;
- 6) ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວໃນວຽກງານຕະຫຼາດທຶນ, ຖານຜູ້ລົງທຶນມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ສັດສ່ວນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ລົງທຶນປະເພດສະຖາບັນ ແລະ ບຸກຄົນ ມີຄວາມສົມດູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.
- 7) ມີບຸກຄະລາກອນຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ, ມີວິຊາການສະເພາະດ້ານພາຍໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ ພ້ອມດ້ວຍນັກວິຊາຊີບທຸລະກິດຫຼັກຊັບໃນຈຳນວນ ແລະ ລະດັບທີ່ຮັບປະກັນ;
- 8) ສາມາດເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີຄວາມໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງ.

2. ຄາດໝາຍສູ້ຊົນສະເພາະ

ອີງຕາມວິໄສທັດຂອງລັດຖະບານ ທີ່ຈະນຳພາ ສປປ ລາວ ໃຫ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ-ສູງ ພາຍໃນປີ 2030 ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນລວມຂ້າງເທິງນັ້ນ ສາມາດກຳນົດບັນດາຄາດໝາຍສູ້ຊົນສະເພາະຈຳນວນໜຶ່ງ ຄືດັ່ງນີ້:

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	2013	2015	2020	2025
1	ຈຳນວນບໍລິສັດຈົດທະບຽນ	3	6	25-35	60-80
2	ຂະໜາດຂອງຕະຫຼາດ (ມູນຄ່າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ຕໍ່ GDP)	10,67%	19,57%	54,80- 82,98%	93,94- 117,43%

3. ຫຼັກການໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດ ແລະ ບັນລຸຄາດໝາຍສູງຊືນທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ, ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຍຶດໝັ້ນ ຫຼັກການລຸ່ມນີ້:

- ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບສະພາບ ແລະ ລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
- ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
- ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ລະບົບການເງິນ.

V. ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸວິໄສທັດ ແລະ ຄາດໝາຍສູງຊືນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 12 ແຜນງານ 38 ໂຄງການ ໃນໄລຍະ 10 ປີ ຕໍ່ໜ້າຄືດັ່ງນີ້:

1. ແຜນງານທີ I: ຂະຫຍາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນ (2 ໂຄງການ)
2. ແຜນງານທີ II: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ (2 ໂຄງການ)
3. ແຜນງານທີ III: ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບ (4 ໂຄງການ)
4. ແຜນງານທີ IV: ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ (7 ໂຄງການ)
5. ແຜນງານທີ V: ພັດທະນາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ (2 ໂຄງການ)
6. ແຜນງານທີ VI: ຂະຫຍາຍ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ (3 ໂຄງການ)
7. ແຜນງານທີ VII: ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບ (3 ໂຄງການ)
8. ແຜນງານທີ VIII: ພັດທະນາລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (4 ໂຄງການ)
9. ແຜນງານທີ IX: ພັດທະນາການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ (1 ໂຄງການ)
10. ແຜນງານທີ X: ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ (2 ໂຄງການ)
11. ແຜນງານທີ XI: ການກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ (4 ໂຄງການ)
12. ແຜນງານທີ XII: ການຮ່ວມມືສາກົນ (4 ໂຄງການ)

ແຜນງານທີ I: ຂະຫຍາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນ

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນການສ້າງເງື່ອນໄຂຮອບດ້ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ຈາກທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ແລະ ຂະແໜງການສາມາດລະດົມທຶນຜ່ານຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດ ຫຼັກຊັບ. ແຜນງານນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 2 ໂຄງການ.

ໂຄງການ 1.1: ສ້າງບັນຊີເປົ້າໝາຍ ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ

ສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ເປົ້າໝາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ໂດຍແຍກລະອຽດລະຫວ່າງ ບໍລິສັດລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ບໍລິສັດເອກະຊົນ ຊຶ່ງສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ວຍການຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 5 ສະໄໝທີ IX ແລະ ຄໍາສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງວິສາຫະກິດໃນໄລຍະໃໝ່ ສະບັບເລກທີ 19/ນຍ ລົງວັນທີ 5/9/2013 ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາລະອຽດ ບົນພື້ນຖານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ. ບັນຊີລາຍຊື່ບໍລິສັດເປົ້າໝາຍ ຕ້ອງລະບຸຄາດໝາຍທາງດ້ານເວລາ ເພື່ອເຂົ້າຈົດທະບຽນ ເຊັ່ນ: ພາຍໃນປີ 2020 ຫຼື 2025 ພ້ອມທັງທິດທາງໂດຍລວມກ່ຽວກັບວິທີການປັບປຸງແຕ່ລະບໍລິສັດ ເຊັ່ນ: ການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງບໍລິສັດ, ວຽກງານການເງິນ ແລະ ການບັນຊີ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຍຸດທະສາດໃນການຂະຫຍາຍການຜະລິດ-ບໍລິການ.

ໂຄງການ 1.2: ກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ເປົ້າໝາຍຈົດທະບຽນ

ອີງໃສ່ບັນຊີລາຍຊື່ເປົ້າໝາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນທີ່ໄດ້ກະກຽມນັ້ນ, ເອົາໃຈໃສ່ກະກຽມເງື່ອນໄຂຢ່າງມີຈຸດສຸມ ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດເປົ້າໝາຍຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ເຊັ່ນ: ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດທີ່ມີຈຸດປະສົງ ອອກຈາກໜ່ວຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຈົດທະບຽນ ເພື່ອຮັບຮູ້ເຊື່ອມຊຶມກ່ຽວກັບລະບຽບການເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນວິທີການ ກະກຽມຕ່າງໆ, ສົມທົບກັບບັນດາບໍລິສັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງປັບປຸງທາງດ້ານໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງການ ບັນຊີ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ແຜນງານທີ II: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ

ແຜນງານນີ້ ສຸມໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ພາຍໃນ ທີ່ອອກຈາກໜ່ວຍຫຼັກຊັບ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ກົນໄກຕະຫຼາດທຶນ ຕິດພັນກັບການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ. ແຜນງານນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 2 ໂຄງການ.

ໂຄງການທີ 2.1: ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານວ່າດ້ວຍເອກະສານລາຍງານການເງິນສາກົນ (IFRS)

ບັນດາບໍລິສັດໃນ ສປປ ລາວ ລວມທັງບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ບໍ່ທັນມີປະສິບການ ໃນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານວ່າດ້ວຍເອກະສານລາຍງານການເງິນສາກົນ (IFRS) ແລະ ບໍ່ທັນລະບຽບການສະເພາະ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຕ່ລະຫຼັກການຂອງ IFRS ທີ່ເປັນອັນສະເພາະສໍາລັບແຕ່ລະຂະແໜງການເສດຖະກິດ. ສະນັ້ນ ໂຄງການນີ້ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນ ເພື່ອກຳນົດລະບຽບການສະເພາະດ້ານ ໃຫ້ແກ່ບັນດາບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ສາມາດນຳຫຼັກການ IFRS ໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນ.

ໂຄງການ 2.2: ບົບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ

ໂຄງການນີ້ ຈະເລີ່ມດ້ວຍການຄົ້ນຄ້ວາສ້າງລະບຽບ, ບົດແນະນຳ ແລະ ບັດປະເມີນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ (Corporate Governance Guidelines) ສຳລັບບໍລິສັດມະຫາຊີນ ແລະ ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ດ້ວຍການຜັນຂະຫຍາຍ 6 ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງສາກົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ (OECD) ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ. ຈາກນັ້ນ ຕ້ອງຈັດຊຸດຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບຫຼັກການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະກິດເຂົ້າໃຈ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມເພື່ອປະຕິບັດ, ດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາຜົນການປະຕິບັດ ພ້ອມທັງປະເມີນຜົນ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນ. ສຳລັບບໍລິສັດມະຫາຊີນ-ຈົດທະບຽນໃດ ທີ່ມີຄວາມພ້ອມ ກໍຄວນຫັນໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຂອງອາຊຽນ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງເທື່ອລະກ້າວ.

ແຜນງານທີ III: ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບ

ຈຸດປະສົງຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການລະດົມທຶນໃນສັງຄົມ ແລະ ເພີ່ມທາງເລືອກໃນການລົງທຶນ. ແຜນງານນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 4 ໂຄງການ ຄືດັ່ງນີ້:

ໂຄງການ 3.1: ພັດທະນາຕະຫຼາດພັນທະບັດລັດຖະບານ

ພັນທະບັດລັດຖະບານ ນອກຈາກມີຄວາມສຳຄັນໃນການເປັນຊ່ອງທາງລະດົມທຶນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ເພື່ອດັດສິມການຂາດດູນງົບປະມານ ແລະ ລົງທຶນໃນໂຄງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດແລ້ວ ຍັງເປັນຜະລິດຕະພັນຫຼັກຊັບທີ່ໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການລະດົມທຶນຂອງວິສາຫະກິດ ດ້ວຍການອອກຈຳໜ່າຍຮຸ້ນກູ້. ສຳລັບໄລຍະກາງ ແລະ ຍາວ, ຄວນສ້າງນິຕິກຳທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມເຊື່ອຖືໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນຢ່າງໜັກແໜ້ນ ກ່ຽວກັບການອອກຈຳໜ່າຍພັນທະບັດຂອງລັດຖະບານສູນກາງ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຄ້າປະກັນຂອງລັດຖະບານຕໍ່ບັນດາວິສາຫະກິດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງອອກ ຈຳໜ່າຍຮຸ້ນກູ້ ເພື່ອລະດົມທຶນໃສ່ໂຄງການທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສ່ວນລວມ.

ໂຄງການ 3.2: ຮຸ້ນກູ້

ໂຄງການນີ້ ແນ່ໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານລະບຽບການຂອງ ສຳນັກງານ ຄຄຊ ແລະ ລະບົບການບໍລິການຈົດທະບຽນ ແລະ ການແລກປ່ຽນຊື່-ຂາຍຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ໃຫ້ສາມາດຮອງຮັບການລະດົມທຶນດ້ວຍການອອກຈຳໜ່າຍຮຸ້ນກູ້ຂອງບັນດາວິສາຫະກິດຈາກທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ອາດພົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການລິເລີ່ມ ແລະ ພັດທະນາ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີເສັ້ນສະແດງກ່ຽວກັບຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນໃສ່ພັນທະບັດລັດຖະບານ (yield curve) ເປັນບັນທັດຖານ ແລະ ບໍ່ມີບໍລິສັດຈັດລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການຈັດລຳດັບຄວາມສ່ຽງຂອງວິສາຫະກິດທີ່ອອກຈຳໜ່າຍຮຸ້ນກູ້ເທື່ອ, ແຕ່ອີງໃສ່ບົດຮຽນຂອງບາງປະເທດໃນອາຊຽນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງສປປ ລາວ ມີຄວາມສາມາດລິເລີ່ມພັດທະນາໄດ້ແລ້ວ.

ໂຄງການ 3.3: ກອງທຶນຮ່ວມ (Collective Investment Schemes)

ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການນີ້ ແມ່ນເພື່ອສ້າງຊ່ອງທາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນລາຍຍ່ອຍ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນປະເພດບຸກຄົນ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການລົງທຶນໃສ່ຫຼັກຊັບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການວິເຄາະຫຼັກຊັບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ໂດຍມອບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Asset Management Company) ເປັນຜູ້ບໍລິຫານແທນຜູ້ລົງທຶນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງສາມາດພັດທະນາຄັງສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຄັງບຳເນັດ ແລະ ບຳນານ ໂດຍຜ່ານຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ ແລະ ລົງທຶນໃສ່ຫຼັກຊັບຕື່ມອີກ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາຄັງດັ່ງກ່າວ ມີຜົນຕອບແທນທີ່ໜັ້ນຄົງ ໃນໄລຍະຍາວ. ການສ້າງຜະລິດຕະພັນນີ້ ຈະເປັນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການກ້າວໄປສູ່ການອອກຈຳໜ່າຍກອງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງປະເທດຂອງອາຊຽນ.

ໂຄງການ 3.4: ຫຼັກຊັບອື່ນ

ອີງຕາມສະພາບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນອາດຈະສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຫຼັກຊັບ ປະເພດອື່ນຕື່ມອີກ ເຊັ່ນ: ຮຸ້ນບຸລິມະສິດ ແລະ ຮຸ້ນກູ້ແປສະພາບ.

ແຜນງານທີ IV: ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ

ແຜນງານນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 7 ໂຄງການ ທີ່ສຸມໃສ່ຂະຫຍາຍສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບທາງດ້ານຈຳນວນໄປຄຽງຄູ່ກັບການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບໃນການເຄື່ອນໄຫວ.

ໂຄງການ 4.1: ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ

ເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ທາງດ້ານຈຳນວນ ແລະ ຕາໜ່າງການບໍລິການ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ບໍລິສັດອອກຈຳໜ່າຍຫຼັກຊັບ ແລະ ຂົນຂວາຍຜູ້ລົງທຶນໃສ່ຫຼັກຊັບ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມສ່ຽງດ້ວຍການຫັນໄປສູ່ການນຳໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານແບບຕີລາຄາຄວາມສ່ຽງ. ເປີດກວ້າງຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ອີງຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງບໍລິສັດດັ່ງກ່າວ.

ໂຄງການ 4.2: ທະນາຄານດູແລຊັບສິນ

ຊຸກຍູ້ທະນາຄານທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເປີດການບໍລິການດູແລຊັບສິນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ປະເພດສະຖາບັນ.

ໂຄງການ 4.3: ບໍລິສັດກວດສອບ

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດກວດສອບພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອສາມາດສະໜອງບໍລິການກວດສອບເປົ້າໝາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການຊຸກຍູ້ສາກົນໃຫ້ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕື່ມອີກ.

ໂຄງການ 4.4: ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ

ຄື້ນຄວ້າສ້າງລະບຽບການວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງຂອງບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ຜູ້ປະກອບການທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີປະສິບການມາລົງທຶນເປີດບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກອງທຶນຮ່ວມ.

ໂຄງການ 4.5: ສະມາຄົມທຸລະກິດຫຼັກຊັບ

ຊຸກຍູ້ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ບໍລິສັດສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບອື່ນ ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມທຸລະກິດຫຼັກຊັບ ເພື່ອຊ່ວຍຄະນະກຳ ມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ສ້າງຫຼັກການປະຕິບັດ ແລະ ຈັນຍາບັນສຳລັບນາຍໜ້າຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ, ສ້າງຫຼັກຊັບສຸດກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະເມີນຜູ້ລົງທຶນ, ຄຸ້ມຄອງຜູ້ລົງທຶນໃນມຸມມອງຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນໃຫ້ແກ່ການກຳການຮ້າຍ.

ໂຄງການ 4.6: ບໍລິສັດຈັດລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື

ຄື້ນຄວ້າສ້າງລະບຽບວ່າດ້ວຍການອະນຸຍາດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດຈັດລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືສາກົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເຄື່ອນໄຫວໃນ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະທີ່ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມພ້ອມໃນການສ້າງບໍລິສັດຈັດລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຕົນ. ກໍລະນີຕະຫຼາດພັນທະບັດລັດຖະບານ ມີການຂະຫຍາຍຕົວສຸກງອມ ຄວນຄື້ນຄວ້າກຳນົດທິດທາງກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດຈັດລຳດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືພາຍໃນປະເທດ.

ໂຄງການ 4.7: ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ

ຄື້ນຄວ້າກຳນົດກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນໃສ່ຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດ (PE Fund) ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຊ່ວຍເປົ້າໝາຍບໍລິສັດຈົດທະບຽນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທາງດ້ານການເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ທຸລະກິດ.

ແຜນງານທີ V: ພັດທະນາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ສຸນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ

ຈຸດປະສົງຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນປັບປຸງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຈຸດສຸມ, ແຍກພາລະບົດບາດຂອງສຸນຮັບຝາກຫຼັກຊັບອອກຈາກຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການສາກົນ.

ໂຄງການ 5.1: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ

ຈຸດສຸມຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນ 10 ປີ ຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານນິຕິກຳ, ການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ງົບປະມານ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ດຶງດູດບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດເຂົ້າມາຈົດທະບຽນ ແນໃສ່ສ້າງຜົນກຳໄລແບບຍືນຍົງ. ໂດຍເນັ້ນໃສ່ ໃຫ້ການບໍລິການຈົດທະບຽນ ແລະ ແລກປ່ຽນຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບປະເພດຮຸ້ນ ແລະ ຮຸ້ນກູ້ ດ້ວຍການສຸມໃສ່ລະດົມບໍລິສັດຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ, ບໍ່ແຮ່, ການຜະລິດວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການ. ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ໃຫ້ກາຍເປັນອົງກອນທີ່ສາມາດແລກປ່ຽນຊື້-

ຂາຍພັນທະບັດລັດຖະບານ ໃນຕະຫຼາດຂັ້ນສອງ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍ່ພັດທະນາຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ໃຫ້ສາມາດເປີດກະດານຊື້-ຂາຍຮຸ້ນມວນຊືມ ສໍາລັບບໍລິສັດທີ່ບໍ່ທັນມີຄວາມພ້ອມໃນການຈົດທະບຽນ ແຕ່ໄດ້ລະດົມທຶນຜ່ານຕະຫຼາດທຶນແລ້ວ.

ໂຄງການ 5.2: ສ້າງຕັ້ງສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ

ກະກຽມເງື່ອນໄຂຮອບດ້ານ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ ໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນປີ 2018.

ແຜນງານທີ VI: ຂະຫຍາຍ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ

ແຜນງານນີ້ ມີ 3 ໂຄງການ ທີ່ສຸມໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກໍານົດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມຜູ້ລົງທຶນແຕ່ລະປະເພດ ເຂົ້າໃນການລົງທຶນໃສ່ຫຼັກຊັບ ໂດຍກໍານົດລະບຽບການສະເພາະສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຄົ້ນຄວ້າສ້າງກອງທຶນປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນພາຍຫຼັງທີ່ຕະຫຼາດທຶນໄດ້ຮັບການພັດທະນາພໍສົມຄວນແລ້ວ (ຊ່ວງປີ 2021-2025).

ແຜນງານທີ VII: ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບ

ຈຸດປະສົງຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນປັບປຸງ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫຼັກຊັບ ເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໂປ່ງໃສ ທັງຮັບປະກັນພາລະບົດບາດການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ, ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວ, ການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດ, ວຽກງານຫຼັກຊັບສາກົນ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງ ສປປ ລາວ. ແຜນງານນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 3 ໂຄງການ ຄື:

- ໂຄງການ 7.1: ປັບປຸງນະໂຍບາຍທາງດ້ານອາກອນສໍາລັບບໍລິສັດຈົດທະບຽນ;
- ໂຄງການ 7.2: ປັບປຸງກົດໝາຍວິສາຫະກິດ;
- ໂຄງການ 7.3: ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ ແລະ ນິຕິກຳຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ.

ແຜນງານທີ VIII: ພັດທະນາລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ແຜນງານນີ້ ມີ 4 ໂຄງການ ແລະ ມີ 4 ຈຸດປະສົງ ສຸມໃສ່ພັດທະນາລະບົບເຕັກໂນໂລຊີ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງສໍານັກງານ ຄຄຊ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ, ສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ, ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ສະຖາບັນສື່ກາງທາງດ້ານຫຼັກຊັບຕ່າງໆ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕະຫຼາດທຶນ ຢ່າງເປັນລະບົບທັນສະໄໝ.

ແຜນງານທີ IX: ພັດທະນາການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ

ແຜນງານນີ້ ສຸມໃສ່ພັດທະນາຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ແລະ ສໍານັກງານ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ ໃຫ້ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານຫຼັກຊັບ ທີ່ມີຄວາມໜັກແໜ້ນ ເຂັ້ມແຂງ ທາງດ້ານກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄະລາກອນ, ລະບອບແບບແຜນ ແລະ ວິທີການເຮັດວຽກ, ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງວຽກ

ງານຫຼັກຊັບ ລວມທັງລະບົບເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອາຄານສຳນັກງານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງ.

ແຜນງານທີ X: ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່

ແຜນງານນີ້ປະກອບດ້ວຍ 2 ໂຄງການ ທີ່ສຸມໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອສ້າງຄວາມຮັບຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼັກຊັບດ້ວຍຫຼາກຫຼາຍວິທີການ ແລະ ຜ່ານພາຫະນະສື່ມວນຊົນ. ອີກດ້ານໜຶ່ງແມ່ນໂຄງການກະກຽມສ້າງສູນໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕະຫຼາດທຶນ.

ແຜນງານທີ XI: ການກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ

ແຜນງານນີ້ ປະກອບດ້ວຍ: 1. ໂຄງການກໍ່ສ້າງພະນັກງານຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັກຊັບ ແລະ ສູນໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕະຫຼາດທຶນ, 2. ໂຄງການກໍ່ສ້າງພະນັກງານສຳລັບຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ, 3. ໂຄງການກໍ່ສ້າງນັກວິຊາຊີບທຸລະກິດຫຼັກຊັບສຳລັບສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ ແລະ 4. ໂຄງການຝຶກອົບຮົມສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານຂອງບໍລິສັດຈົດທະບຽນ.

ແຜນງານທີ XII: ການຮ່ວມມືສາກົນ

ແຜນງານຮ່ວມມືສາກົນ ແມ່ນສຸມໃສ່ຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າກັບຕະຫຼາດທຶນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນແບບບຸກທະລຸ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການເຊື່ອມໂຍງກັບຕະຫຼາດທຶນອາຊຽນ, ການປະຕິບັດພັນທະຂອງ WTO ແລະ ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສົມບູນຂອງ IOSCO. ໂຄງການຕົ້ນຕໍປະກອບດ້ວຍ: 1) ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສົມບູນຂອງ IOSCO, 2) ເຂົ້າຮ່ວມບັນດາໂຄງການຕ່າງໆພາຍໃຕ້ຂອບ AEC ຂອງ ASEAN ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍພື້ນຖານ ເຊັ່ນ: ACMF, CMD, CAL ແລະ ABMI, 3) ເຂົ້າຮ່ວມການປະເມີນວຽກງານຕະຫຼາດທຶນພາຍໃຕ້ໂຄງການ FSAP ຂອງ WB ແລະ IMF ພ້ອມທັງ 4) ສືບຕໍ່ຮ່ວມມືກັບ ຄຸດຊ ປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ ແລະ ສອງຝ່າຍອື່ນໆ.

ພາກທີ III

ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ສໍາລັບປີ 2015-2025 ໃຫ້ໄດ້ໝາກຜົນ ແລະ ປະສິບຜົນສໍາເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປະຕິ ບັດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- ກ). ຄຄຊ ແລະ ສໍານັກງານ ຄຄຊ ຕ້ອງສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ, ຈັດຕັ້ງເຊື່ອມຊຶມກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ, ບັນດາຄາດໝາຍສູ່ຊົນ ແລະ ແຜນງານ-ໂຄງການແຕ່ລະດ້ານ, ສ້າງຈິດສໍານຶກຢ່າງວິທະຍາສາດດ້ວຍການວິເຄາະຜົນໄດ້-ຜົນເສຍ, ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ພ້ອມທັງວິທີການແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງແຕ່ລະດ້ານ.
- ຂ). ສໍານັກງານ ຄຄຊ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍບັນດາແຜນງານ-ໂຄງການທີ່ຕິດພັນກັບພາລະບົບບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. ສໍານັກງານ ຄຄຊ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຜັນຂະຫຍາຍເປັນແຜນການເຄື່ອນໄຫວປະຈໍາປີ, ດໍາເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານໃຫ້ ຄຄຊ ຊາບໃນແຕ່ລະໄລຍະໂດຍຜ່ານ ສໍານັກງານ ເປັນຜູ້ສັງລວມ.
- ຄ). ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຄະນະປັບປຸງທຸລະກິດແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສະພາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະແຜນງານ-ໂຄງການ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ເອົາໃຈໃສ່ປະ ສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ນັບແຕ່ສູນກາງເຖິງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ສໍານັກງານ ຄຄຊ.
- ງ). ຄຄຊ ມີໜ້າທີ່ໃຫ້ທິດຊີ້ນໍາສໍານັກງານ ຄຄຊ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຂໍ້ທົດຊີ້ນໍາຈາກລັດຖະບານ ແຕ່ລະໄລຍະ. ກໍລະນີແຜນງານ-ໂຄງການໃດຕິດພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ, ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບງົບປະມານ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສາກົນ (ຖ້າຈໍາເປັນ).
- ຈ). ສໍາລັບງົບປະມານທີ່ຈະນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນມາຈາກງົບປະມານຂອງ ຄຄຊ ແລະ ສໍານັກງານ ຄຄຊ, ສ່ວນໜຶ່ງມາຈາກງົບປະມານຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງສົມທົບກັບການຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສາກົນ.

2. ການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ສຳນັກງານ ຄຄຊ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາ, ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຄື: ກວດກາຄັ້ງທີ 1 ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທ້າຍປີ 2020 ເພື່ອທົບທວນຄືນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ ປີ 2016-2020, ກວດກາຄັ້ງທີ 2 ໃນທ້າຍປີ 2025 ເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດທັງໝົດ ນັບແຕ່ປີ 2016-2025. ໃນການກວດກາຕີລາຄາແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງສະຫຼຸບໃຫ້ເຫັນຜົນໄດ້ຮັບ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ບັນດາສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ທິດທາງປັບປຸງແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າ ພ້ອມທັງປັບປຸງບັນດາແຜນງານ-ໂຄງການຄືນໃໝ່ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ສ່ວນການກວດກາຕີລາຄາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຕ້ອງທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບວິໄສທັດໃນການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຄະນະຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ 2016-2025

• ຄະນະຊີ້ນຳລວມ

1. ທ່ານ ສອນໄຊ ສິດພະໄຊ ຮອງຜູ້ວ່າການ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
2. ທ່ານ ນາງ ວັດທະນາ ດາລາລອຍ ຮອງຜູ້ວ່າການ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

• ຄະນະກຳມະການ ຈາກທະນາຄານ ທຫລ ປະກອບມີ:

1. ທ່ານ ດຣ. ອາຄົມ ປຣະເສີດ ຫົວໜ້າກົມຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ
2. ທ່ານ ນາງ ຟອງຈິນດາ ແສງສຸລິວິງ ຮອງຫົວໜ້າກົມ ນະໂຍບາຍເງິນຕາ
3. ທ່ານ ນາງ ວຽງວັນລິ ເລືອງວັນໄຊ ເລຂາຮອງຜູ້ວ່າການ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

• ຄະນະກຳມະການ ຈາກສຳນັກງານ ຄຄຊ ປະກອບມີ:

1. ທ່ານ ນາງ ສາຍສະໝອນ ຈັນທະຈັກ ຮັກສາການ ຫົວໜ້າສຳນັກງານ ຄຄຊ
2. ທ່ານ ສຸລິສັກ ທຳນຸວິງ ຮອງຫົວໜ້າ ສຳນັກງານ ຄຄຊ
3. ທ່ານ ສຽວສະຫວາດ ທິລະກຸນ ຫົວໜ້າພະແນກ, ສຳນັກງານ ຄຄຊ
4. ທ່ານ ນາງ ດານີວັນ ເດດພິມມະເທດ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ສຳນັກງານ ຄຄຊ
5. ທ່ານ ດຣ. ສຸດທິເດດ ບຸນລິໄຊ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ສຳນັກງານ ຄຄຊ
6. ທ່ານ ນາງ ຈິນດາວັນ ພິມມະບຸດ ວິຊາການ, ສຳນັກງານ ຄຄຊ

• ຄະນະກຳມະການ ຈາກຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ປະກອບມີ:

1. ທ່ານ ຮສ. ເດດພູວັງ ມຸລຣັຕນ໌ ອະດີດ ປະທານຄະນະ ຫົວໜ້າໃຫຍ່ຜູ້ບໍລິຫານ ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ
2. ທ່ານ ວຽງຄຳ ວັນສິລາລິມ ຫົວໜ້າພະແນກ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ
3. ທ່ານ ນາງ ພູມມາລີ ສິຣິພິນເດດ ຫົວໜ້າພະແນກ, ຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ